

ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΙΑΩΝ
ΥΜΝΟΙ ΗΤΟΙ ΠΡΟΟΙΜΙΑ.

A.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
ὄντε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
καὶ ῥά τ' ἀναΐσσουν, ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο,
πάντες ἀφ' ἐδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Δητὸ δ' οἴη μίμνε παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ, 5
ἢ ῥά βιὸν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσσε φαρέτρην·
καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χεῖρεσσιν ἐλοῦσα
τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἐοῖο
πασσάλου ἐκ χρυσείου· τὸν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατήρ, δέπαϊ χρυσεῖῳ 10
δεικνύμενος φίλον υἷον· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δὲ τε πότνια Δητώ,
οὔνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἷον ἔτικτεν.

.....
Χαίρει, μάκαιρ' ὦ Δητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἀνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν, 15

[τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῆ ἐνὶ Δήλῳ,]
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
ἀγχοτάτω φοίνικος, ἐπ' Ἰνώποιο ρεέθροις.

Πῶς τ' ἄρ' σ' ὑμνήσω, πάντως εὐνυμνὸν ἔοντα;
20 πάντη γάρ τοι, Φοῖβε, νόμοι βεβλήσθαι ὠδῆς,
ἡμὲν ἂν ἠπειρον πορπιτόφον, ἡδ' ἀνὰ νήσους.

πᾶσαι δὲ σκοπιαὶ τοι ἄδον καὶ πρόωνες ἄκροι
ὑψηλῶν ὄρέων, ποταμοὶ θ' ἄλαδε προρέοντες,
ἄκται τ' εἰς ἄλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.

ἢ ὡς σε πρόωτον Λητῶ τέκε, χάσμα βροτοῖσιν,
25 κλιθεῖσα πρὸς Κύνθου ὄρος κραναῆ ἐνὶ νήσῳ,
Δήλῳ ἐν ἀμφιούτῃ; ἐκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
ἐξήγει χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν.
ἐνθεν ἀπορνύμενος, πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις

30 ὅσους Κρήτη ἐντός ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν,
νήσός τ' Αἰγίνη, ναυσικλείτη τ' Εὐβοία,
Αἰγαί τ', Εἰρεσία τε καὶ ἀγχιᾶλη Πεπάρηθος,
Θρηάκιός τ' Ἀθόως καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα,
Θρηάκιή τε Σάμος, Ἴδης τ' ὄρεα σκίοεντα,

35 Σκῦρος καὶ Φώκαια καὶ Ἀυτοκάνης ὄρος αἰπύ,
Ἴμβρος τ' εὐκτιμένη καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλέσσα,
Δέσβος τ' ἠγαθήη, Μάκαρος ἔδος Αἰολίωνος,
καὶ Χίος, ἢ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἀλλ' κεῖται,
παιπαλόεις τε Μίμας καὶ Κωρόνκου ἄκρα κάρηνα,

40 καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπύ,
καὶ Σάμος ὑδρηλή, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
Μίλητός τε, Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,

καὶ Κνίδος αἰπεινὴ καὶ Κάρπαθος ἠνεμόεσσα,
 Νάξος τ' ἠδὲ Πάρος, Ῥηναῖά τε πετρήεσσα·
 τόσσον ἐπ' ὠδίνουσα Ἐκηβόλον ἵκετο Λητώ, 45
 εἴ τις οἱ γαιῶν νιεῖ θέλοι οἰκία θέσθαι.

αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
 φοῖβον δέξασθαι, καὶ πιότερη περ εἴουσα·
 πρὶν γ' ὅτε δὴ ὅ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσατο πότνια Λητώ,
 καὶ μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 50

Δῆλ', ἢ ἄρ' κ' ἐθέλεις ἔδος ἔμμεναι νῆος ἔμοιο
 φοῖβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πύονα νηόν;
 ἄλλος δ' οὔτις σεῖο ποθ' ἀψεται, οὐδέ σε τίσει,
 οὐδ' εὐβρον σε ἔσσεσθαι οἶομαι, οὐτ' εὐμηλον,
 οὐδέ τρύγην οἴσεις, οὐτ' ἄρ' φυτὰ μυρία φύσεις. 55

αἱ δὲ κ' Ἀπόλλωνος ἐκαέργου νηὸν ἔχηςθα,
 ἀνθρώποι τοι πάντες ἀγινήσουσ' ἐκατόμβας,
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι· κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
 δηρόν, ἀναξ, εἰ βόσκοις, θεοὶ κέ σ' ἔχωσιν
 χεῖρός ἀπ' ἀλλοτρίης· ἐπεὶ οὐ τοι πῖαρ ὑπ' οὐδας. 60

Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ Δήλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
 Λητοῖ, κνιδίστη θύγατερ μεγάλοιο Κοΐοιο,
 ἀσπασίη κεν ἔγωγε γονὴν ἐκάτοιο ἀνακτος
 δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσσηχῆς
 ἀνδράσιν· ὧδε δὲ κεν περιτιμήεσθα γενοίμην. 65

ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
 λίην γὰρ τινά φασιν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
 ἔσσεσθαι, μέγα δὲ προτανευσέμεν ἀθανάτοισιν
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 τῷ ὅ' αἰνῶς δειδοίκα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 70

μή, ὅπῳτ' ἂν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡέλιοιο,
 νῆσον ἀτιμήσας, ἐπειὴ κραναήπεδός εἰμι,
 ποσσὶ καταστρέψας ὥσῃ ἄλός ἐν πελάγεσσιν.

ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῆμα κατὰ κρατὸς ἄλις αἰεὶ
 75 κλύσσει· ὃ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ἢ κεν ἄδη οἶ,
 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρόηεντα·

πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας, φῶκαί τε μέλαιναι
 οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.

ἄλλ' εἴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμοσσαι,
 80 ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
 ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα

.....
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· ἐπειὴ πολυώνυμός ἐστιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Δητῶ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμοσσεν
 ἴστω νῦν τάδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὸς ὑπερθευ,
 85 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 ἢ μὴν Φοίβου τῆδε θυνώδης ἔσσεται αἰεὶ
 βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δὲ σέγ' ἔξοχα πάντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ὁμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 90 Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ ἐκάτοιο ἀνακτος·

Δητῶ δ' ἐννήμαρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
 ὠδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἐνδοθι πᾶσαι,
 ὅσσαι ἀρισταὶ ἔσαν, Διώνη τε, Ῥεῖη τε,

Ἰχναίη τε Θέμις καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
 95 ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης.

[ἦστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.]

μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·

ἦστο γὰρ ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χροσέοισι νέφεσσι,

Ἦρης φραδμοσύνη λευκωλένου, ἣ μιν ἔρυνκεν
 ζήλοσύνη, ὅτ' ἄρ' υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε 100
 Λητῶ τέξασθαι καλλιπλόκαμος τότε ἔμελλεν.

Αἰ δ' Ἴριον προὔπεμψαν εὐκτιμένης ἀπὸ νήσου,
 ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὄρμον,
 χρυσείοισι λίνοισιν ἐερμένον, ἐννεάπηχυν·
 νόσφιν δ' ἦρωγον καλέειν λευκωλένου Ἦρης, 105

μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰούσαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις,
 βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 ἀντίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' ἐκ μεγάροιο θύραζε 110

ἐπροκαλεσσαμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 πάντα μάλ', ὥς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
 τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
 βῆν δὲ ποσὶ, τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
 εὖτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια, 115

τὴν τότε δὴ τόκος εἶλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
 ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχες, γούνα δ' ἔρεισεν
 λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·
 ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φώωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
 Ἐνθα σε, ἦϊε Φοῖβε, θεαὶ λῶον ὕδατι καλῷ, 120

ἀγνώως καὶ καθαρώως· σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ,
 λεπτιῷ, νηγατέω· πέρι δὲ χρύσειον στρόφον ἤκαν.
 οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
 ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν
 ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητῶ, 125

οὐνεκα τοξοφόρον καὶ κρατερόν υἷον ἔτικτεν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέβρωσ ἀμβροτον εἶδαρ,

οὐ σέγ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσειοι στρόφοι ἀσπείροντα,
οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρνευε, λύνοντο δὲ πείρατα πάντα.

130 αὐτίκα δ' ἀθανάτησι μετήνδα Φοῖβος Ἀπόλλων.

Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.

Ὡς εἰπὼν, ἐρίβασκεν ἐπὶ χθονὸς εὐρουδοείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι

135 θάμβεον ἀθάναται· χρυσῶ δ' ἄρα Δῆλος ἀπασα

βεβροῖθει, καθ' ὁρῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην·

γηθοσύνη, ὅτι μιν θεὸς εἴλετο οἰκία θέσθαι

νήσων ἠπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόφι μᾶλλον

ἦνθ' ἦσ', ὡς ὅτι τε υἱὸν οὐρεὸς ἀνθεσὶν ὕλης.

140 Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε, ἀναξ, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,

ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσασα παιπαλόεντος,

ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες

πολλοὶ τοι νηοὶ τε καὶ ἄλσεα δενδρόηεντα·

πᾶσαι δὲ σκοπιαὶ τε φίλαι καὶ πρόωνες ἄκροι

145 ὑψηλῶν ὄρεων, ποταμοὶ θ' ἄλαδε προρέοντες.

ἀλλὰ σὺν Δῆλῳ, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπειαι ἦτορ·

ἔνθα τοι ἐλκελίωνες Ἰάονες ἠγερέθονται,

σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν·

οἱ δὲ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῶ καὶ ἀσιδῆ

150 μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅτ' ἂν στήσωνται ἀγῶνα.

φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρωσ ἔμμεναι αἰεὶ,

ὅς τὸτ' ἐπαντιάσει, ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν·

πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρπαιτο δὲ θυμόν,

ἄνδρας τ' εἰσορόων, καλλιζῶνους τε γυναῖκας,

νήας τ' ὠκείας ἢδ' αὐτῶν κτήματα πολλά. 155

πρὸς δέ, τόδε μέγα θαῦμα, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,
κούραι Δηλιάδες, Ἐκατηβελέταο θεράπναι·

αἵτ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν Ἀπόλλων ὑμνήσωσιν,
αὐτὶς δ' αὖ Δητώ τε καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν
μνησάμεναι, ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν, 160
ῦμνον αἰδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.

πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστῶν
μμεῖσθ' ἴσασιν· φαίη δὲ κεν αὐτὸς ἕκαστος
φθέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρησεν ἀοιδή.

Ἄλλ' ἄγεθ', ἰλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξίν, 165

χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθεν
μῆσασθ', ὅππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων

ἐνθάδ' ἀνειρήται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθῶν·
ᾧ κούραι, τίς δ' ὕμιν ἀνήρ ἠδιστος ἀοιδῶν
ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τῶ τέρπεσθε μάλιστα; 170

ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' εὐφήμως·
τυφλὸς ἀνήρ, οἴκει δὲ Χίῳ ἐν παιπαλοέσση·
τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί.

ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσσον ἐπ' αἴαν
ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὐναιεταώσας· 175
οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ εἰήτημόν ἐστιν·

.....
Ἀντῆσσι γὰρ οὐ λήξω ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα
ὑμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠΰκομος τέκε Δητώ.

.....
ὦ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
καὶ Μίλητον ἔχεις, ἕναλον πόλιν ἱμερόεσσαν· 180
αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις. * *

- Εἴσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
 φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθῶ πετρῆεσσαν
 ἄμβροτα εἶματ' ἔχων, τεθυωμένα· τοῖο δὲ φόρμιγγε
 185 χρυσέου ὑπὸ πλήκτρον καναχὴν ἔχει ἡμερόεσσαν.
 ἔνθεν δὲ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονός, ὥστε νόημα,
 εἴσι Διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή.
 Μοῦσαι μὲν θ' ἅμα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ,
 190 ὑμνεῦσιν ὅα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα, ἢ δ' ἀνθρώπων
 τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ζῶουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
 εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ.
 αὐτὰρ εὐπλόκαμοι Χάριτες καὶ εὐφρονες Ὠραι,
 195 Ἄρμονίη θ', Ἥβη τε, Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη,
 ὄρχευντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶν χειρας ἔχουσαι·
 τῆσι μὲν οὐτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, οὐτ' ἐλάχεια,
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγηγῆ,
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
 200 ἐν δ' αὖ τῆσιν Ἄρης καὶ εὐσκοπος Ἀργειφόντης
 παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει,
 καλά καὶ ἕπι βιβίας· αἴγλη δὲ μιν ἀμφιφαίνει,
 μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ εὐκλώστοιο χιτῶνος.
 οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν, εἰσορῶντες,
 205 Λητῶ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς,
 νῖα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

.....
 Πῶς τ' ἄρ' σ' ὑμνήσω, πάντως εὐνυμον ἔοντα;
 ἢέ σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν αἰίδα καὶ φιλότητι,
 ὅπως μνωόμενος ἔειες Ἀζανίδα κούρην,

Ἴσχυ' ἄμ' ἀντιθέω, Ἐλατιονίδῃ εὐίππῳ; 210
 ἢ ἄμα Φόρβαντι, Τριόπου γενεῖ, ἢ ἄμ' Ἐρεχθεῖ,
 ἢ ἄμα Δευκίππῳ καὶ Δευκίπποιο δάμαρτι

πέζος, ὃ δ' ἵπποισιν· οὐ μὴν Τριόπος γ' ἐνέλειπεν

ἢ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισιν
 ζητεῦν κατὰ γαῖαν ἔβης, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων; 215

Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατήλθες·
 Δέκτον τ' Ἡμαθίην τε παρέστιχες, ἠδ' Ἐνιήνας,
 καὶ διὰ Περόραιβούς· τάχα δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἵκανες,
 Κηναίου τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης.

στῆς δ' ἐπὶ Δηλάντῳ πεδίῳ· τό τοι οὐχ ἄδε θυμῷ 220
 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσρα δενδρόεντα.

ἔνθεν δ' Εὐριπον διαβάς, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
 βῆς ἀν' ὄρος ζάθειον, χλωρόν· τάχα δ' ἴξες ἀπ' ἀντιοῦ
 εἰς Μυκαλησὸν ἰὼν καὶ Τευμησὸν λεχεποίην·

Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἔδος καταειμένον ὕλη· 225
 οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῆ ἐνὶ Θήβῃ,
 οὐδ' ἄρα πῶ τότε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι
 Θήβης ἄμ' πεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλη.

ἔνθεν δὲ προτέρῳ ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων· 230
 Ὀγχηστον δ' ἴξες, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος·

ἐνθα νεοδμῆς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενος κῆρ,
 ἔλκων ἄρματα καλά· χαμαὶ δ' ἐλατῆρ ἀγαθός περ,
 ἐκ δίφροιο θορῶν, ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
 κείν' ὄχεα κροτέουσιν, ἀνακτορίην ἀφιέντες.

εἰ δὲ κεν ἄρματ' ἀγῶσιν ἐν ἄλσει δενδρόεντι, 235
 ἵππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἑῶσιν.

ὡς γὰρ τὰ πρῶτισθ' ὀσίη γένεθ'· οἱ δὲ ἀνακτι

εὐχονται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε Μοῖρα φυλάσσει.

Ἐνθεν δὲ προτέρω ἕκεις, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων·

240 Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κηχῆσαο καλλιρέεθρον,
ὄστις Διλαίηθεν προχέει καλλιόροον ὕδωρ,
τὸν διαβάς, Ἐκάεργε, καὶ Ὠκαλέην πολύπυρον,
ἐνθεν ἄρ' εἰς Ἀλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.

βῆς δ' ἐπὶ Τελφούσης· τόθι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων

245 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·

Τελφοῦσ', ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν,
ἀνθρώπων τεῦξαι χρηστήριον, οἷτε μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,

250 ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
ἢ δ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλήν
πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πίοι νηῶ.

Ὡς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων,

255 εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἢ δ' ἐσιδοῦσα
Τελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·

Φοῖβε ἀναξ, Ἐκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἷτε τοι αἰεὶ

260 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
πημανέει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκείων,
ἀρδόμενοί τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων.

· · · · ·
ἐνθα τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράσθαι

265 ἄρματα τ' εὐποίητα καὶ ὠκνπόδων κτύπον ἵππων

ἢ νηόν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.

ἄλλ' εἰ δὴ τι πίθοιο — σὺ δὲ κρείστων καὶ ἀρείων
 ἐσσί, ἄναξ, ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον —
 ἐν Κρίση ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο.

ἐνθ' οὐθ' ἄρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἵππων 270
 ὠκυπόδων κτύπος ἔσται εὐδμητον περὶ βωμόν.

ἀλλὰ καὶ ὡς προσάγοιεν Ἰηπαιήονι δῶρα
 ἀνθρώπων κλυτὰ φύλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθῶς
 δεξαί' ἱερά καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.

Ὡς εἰποῦσ', Ἐκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ 275
 Τελφούσῃ κλέος εἴῃ ἐπὶ χθονί, μηδ' Ἐκάτοιο.

Ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἀπολλων
 ἴξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστιῶν,
 οἱ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
 ἐν καλῇ βήσση, Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης. 280

ἐνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων·
 ἴκεο δ' ἐς Κρίσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόντα,
 κνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὑπερθεν
 πέτρῃ επικρέμαται, κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε βῆσσα,
 τρηχεῖ· ἐνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων 285
 νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον·

Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηόν,
 ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἴτε μοι αἰεὶ
 ἐνθάδ' ἀγνήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείρασαν ἔχουσιν, 290
 ἢ δ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιούτας κατὰ νήσους,
 χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερτέα βουλήν
 πᾶσι θεμιστεύοιμι, χροέων ἐνὶ πίονι νηῶ.

- Ὡς εἰπὼν, διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων,
 295 εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης,
 νῆες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
 ξεστοῖσιν λάεσσιν, αἰοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ.
 300 ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος, ἔνθα δράκαιναν
 κτεῖνεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,
 ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἢ κακὰ πολλὰ
 ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτούς,
 πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ'· ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφνοῖον.
 305 καὶ ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν,
 ὃν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε, χολωσαμένη Διὶ πατρί,
 εὖτ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
 ἐκ κορυφῆς· ἢ δ' αἴψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
 310 ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θείαιαι,
 ὡς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
 πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν
 καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλανκῶπιν Ἀθήνην,
 315 ἢ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὄγ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσιν
 παῖς ἐμὸς, Ἥφαιστος, ὄικνός πόδας, ὃν τέκον αὐτῇ

 ῥίψ' ἀνά χερσὶν ἑλοῦσα, καὶ ἔμβalon εὐρεῖ πόντιω·
 ἀλλὰ ἔ Νηρηῆος θυγάτηρ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
 320 δέξατο, καὶ μετὰ ἧσι κασιγνήτησι κόμισσεν.
 ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.

σχέλις, ποικιλομήτα· τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
 πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκώπιδ' Ἀθήνην;
 οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην; καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπτῃς
 ἦν ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. 325

καὶ νῦν μὲν τοι ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
 παῖς ἐμός, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
 οὔτε σὸν αἰσχύνασ' ἱερὸν λέχος, οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς·
 οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σείο
 τηλόθεν οὔσα, θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν. 330

Ὡς εἰποῦσ', ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωομένη κῆρ.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
 χειρὶ καταπρηγεῖ δ' ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον·

Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν,
 Τιτῆνές τε θεοί, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες 335
 Τάρταρον ἄμφι μέγαν, τῶν ἕξ ἄνδρες τε θεοί τε
 αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε, καὶ δότε παῖδα
 νόσφι Διός, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·

ἀλλ' ὄγε φέρτερος εἶη, ὅσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεύς.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ· 340
 κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος· ἢ δ' ἐσιδοῦσα
 τέρπετο ὄν κατὰ θυμόν· οἶετο γὰρ τελέεσθαι.

ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἦλυθε μητιόεντος,
 οὔτε ποτ' ἐς θῶκον πολυδαίδαλον, ὥς τὸ πάρος περ 345
 αὐτῷ ἐφεζομένη πνικινὰς φραζέσκετο βουλὰς·

ἀλλ' ἦγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
 τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.

ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
 ἅψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὦραι, 350

- ἢ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον, οὔτε βροτοῖσιν,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
 αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βροῦπις πότνια Ἥρη,
 δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῶ κακόν· ἢ δ' ὑπέδεκτο.
 355 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων.
 ὅς τῆγ' ἀντιάσεις, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ,
 πρὶν γέ οἱ ἰὼν ἐφῆκεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 καρτερόν· ἢ δ' ὀδύνησιν ἐρεχθομένη χαλεπῆσιν
 κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
 360 θεσπεσίη δ' ἐνοπή γένοιτ' ἄσπετος· ἢ δὲ καθ' ὕλην
 πυκνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσεται, λείπε δὲ θυμόν,
 φοινὸν ἀποπνεῖουσ'· ὃ δ' ἐπέυξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἐνταυθοῖ νῦν Πύθει ἐπὶ χθονὶ βωτιανεΐῃ·
 οὐδὲ σύγε ζώουσα κακὸν δῆλημα βροτοῖσιν
 365 ἔσσαι, οἱ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἐκατόμβας·
 οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωεύς
 ἀρκέσει, οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέγ' αὐτοῦ
 πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 370 Ὡς φάτ' ἐπευχόμενος· τὴν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος ἠελίοιο·
 ἐξ οὗ νῦν Πυθῶ κικλήσκειται· οἱ δὲ ἀνακτα
 Πύθειον καλέουσιν ἐπώνυμον, οὔνεκα κεῖθι
 αὐτοῦ πύσε πέλωρ μένος ὀξέος ἠελίοιο.
 375 καὶ τότε ἄρ' ἐγνώησιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 οὔνεκά μιν κρήνη καλλιόροος ἐξαπάφησεν·
 βῆ δ' ἐπὶ Τελφούσης κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανεν·
 στή δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Τελφούσ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἑξαπάρουσα,
 χῶρον ἔχουσ' ἔρατὸν, προχέειν καλλιρρόον ὕδωρ. 380
 ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἴης.

Ἦ, καὶ ἐπὶ ῥίον ὣσεν ἄναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 πετραίης προχόησιν, ἀπέκρουψεν δὲ ῥέεθρα,
 καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσει δεινρήντη,
 ἄγχι μάλα κρήνης καλλιρρόου· ἐνθα δ' ἄνακτι 385
 πάντες ἐπέκλησιν Τελφουσίῳ εὐχετόωνται,
 οὐνεκα Τελφούσης ἱερῆς ἦσχυνε ῥέεθρα.

καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 οὐστίνας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτο,
 οἳ θεραπεύονται Πυθοῖ ἐν πετρῆεσσι. 390

Ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων, ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἑσθλοί,
 Κρηῆτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωῖου, οἳ ῥά τ' ἄνακτι
 ἱερά τε ῥέζουσι, καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅτι κεν εἴπη, 395
 χρεῖων ἐκ δάφνης γυάλων ὑπο Παρνησοῖο.

οἳ μὲν ἐπὶ προῆξιν καὶ χρήματα νηῖ μελαίνῃ
 ἐς Πύλον ἤμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους
 ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντιετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε, δέμας δελφῖνι ἑοικώς, 400
 νηῖ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
 τῶν δ' οὔτις κατὰ θυμὸν ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐνόησεν

πάντοσ' ἀνασσεΐασκε, τίνασσε δὲ νῆια δοῦρα.
 οἳ δ' ἀκέων ἐνὶ νηῖ καθείατο δειμαίνοντες·
 οὐδ' οἶγ' ὄπλ' ἔλνον κοίλῃν ἀνὰ νῆα μελαίναν, 405
 [οὐδ' ἔλνον λαΐφος νηὸς κυανοπρώροιο,]

- ἀλλ' ὡς τὰ πρότιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν,
 ὡς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ Νότος κατόπισθεν ἔπειγεν
 νῆα θοήν. πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν,
 410 παρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, Ἔλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
 Ἴξον, καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἥελιοιο,
 Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκειται αἰεὶ
 Ἥελιοιο ἀνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
 οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν, ἦδ' ἀποβάντες
 415 φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὄφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
 εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
 ἢ εἰς οἶδμ' ἄλιον πολύιχθνον αὐτὶς ὀρούσει.
 ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπέιθετο νηῦς εὐεργῆς,
 ἀλλὰ παρέκ Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσα
 420 ἦι ὁδόν· πνοιῆ δὲ ἀναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ῥηϊδίως ἴθυσ'· ἦ δὲ πρήσσουσα κέλευθον
 Ἀρήνην ἴκανε καὶ Ἀργυφῆν ἐρατεινήν,
 καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἔνκτιτον Αἴπυ
 καὶ Πύλον ἡμαθόεντα, Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους·
 425 βῆ δὲ παρὰ Κροννοὺς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην,
 ἠδὲ παρ' Ἥλιδα δίαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί·
 εὔτε Φεράς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὔρω
 καὶ σφιν ὑπ' ἐκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
 430 ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,
 καὶ δὴ ἐπεὶ Κρίσης κατεφαίνεται κόλπος ἀπείρων,
 ὅστε δι' ἐκ Πελοπόννησον πίειραν ἔεργει·
 ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας, αἰθριος, ἐκ Διὸς αἴσης,
 λάβρος ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
 435 νηῦς ἀνύσειε θεούσα θαλάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ.

ἄπορροί δὴ ἔπειτα πρὸς Ἡῶ τ' Ἡέλιόν τε
 ἔπλεον, ἠγεμόνευε δ' ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
 ἴξον δ' ἐς Κροίσην εὐδείελον, ἀμπελόεσσαν,
 ἐς λιμέν'· ἢ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίματο ποντοπόρος νηῦς.

Ἐνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων, 440

ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἡματι· τοῦ δ' ἀπὸ πολλὰι
 σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἴκεν·
 ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.

ἐν δ' ἄρ' ὄγε φλόγα δαΐε, πιφανσκόμενος τὰ ἅ κῆλα,
 πᾶσαν δὲ Κροίσην κάτεχεν σέλας· αἶ δ' ὀλόλυξαν 445

Κρισαίων ἄλοχοι, καλλίζωνοί τε θύγατρος,
 Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἶλεν ἕκαστον.

ἔνθεν δ' αὐτ' ἐπὶ νῆα, νόημι ὥς, ἄλτο πέτεσθαι,
 ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῶ τε κρατερῶ τε,
 πρωθήβη, χαίτης εἰλυμένος εὐρέας ὦμους· 450

καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρὰ κέλευθα;

ἢ τι κατὰ προῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
 οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοίτ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες; 455

τίφθ' οὕτως ἦσθον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐκβῆτ', οὐδὲ καθ' ὄπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
 αὕτη μὲν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστῶν,
 ὅππότε ἄν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἔλθωσιν, καμάτω ἀδδηκότες· αὐτίκα δέ σφεας 460

σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ.

Ἦς φάτο, καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν·
 τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·

Ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γὰρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φνὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν, 465

οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ.
τίς δῆμος, τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
ἄλλη γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέσμεν μέγα λαῖτμα,
470 ἐς Πύλον ἐκ Κρήτης; ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι.
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηϊ κατήλθομεν οὔτι ἐκόντες,
νόστου ἰέμενοι, ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα.
ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.

Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων
475 ξεῖνοι, τοὶ Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
τὸ πρῖν, ἀτὰρ νῦν οὐκέθ' ὑπότηροποι αὐτίς ἔσεσθε
ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος,
ἔς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πῖονα νηὸν
ἔξετ' ἐμόν, πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισιν.

480 εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὐχομαι εἶναι.
ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πῖονα νηὸν
ἔξετ' ἐμόν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισιν.
βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι

485 αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερές ἤματα πάντα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πείθεσθε τάχιστα.
ἰστία μὲν πρῶτον κάθετον, λύσαντε βοείας·

νηᾶ δ' ἔπειτα θοὴν ἐπὶ ἠπείρου ἐρύσασθε,
ἐκ δὲ κτήμαθ' ἔλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἴσης,
490 καὶ βωμόν ποιήσατ' ἐπὶ ὄρημῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφριτα λευκὰ θύοντες,
εὐχεσθαι δὴ ἔπειτα, παριστάμενοι περὶ βωμόν.

.....
ὥς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ,
εἰδόμενος δελφῖνι, θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,

ὡς ἔμοι εὐχέσθαι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς 495
αὐτὸς Δέλφειος καὶ ἐπόπιος ἔσσεται αἰεὶ.

.....
δειπνήσαι τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπὶ σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἦσθε,
ἔρχεσθαι θ' ἄμ' ἔμοι, καὶ ἱηπαιήον' αἰδεῖν, 500
εἰσόκε χῶρον ἱκησθον, ἵν' ἔξετε πίονα νηόν.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ'
ἐπίθοντο.

ἰστία μὲν πρῶτον κάθισαν, λῦσαν δὲ βοείας·
ἰστόν δ' ἰστοδόκη πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 505

ἐκ δ' ἄλός ἠπειρόνδε θοῖν ἀνά νῆ' ἐρύσαντο
ἵψου ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
καὶ βωμόν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπὶ τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες,
εὐχονθ', ὡς ἐκέλευε, παριστάμενοι περὶ βωμόν. 510

δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
βῆν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ, Δίος υἱός,
Ἀπόλλων,

φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἀγατὸν κιθαρίζων, 515
καλὰ καὶ ὑψη βιβάς· οἳ δὲ ῥήσσοντες ἔποντο

Κρητὲς πρὸς Πυθῶ, καὶ ἱηπαιήον' αἰδοί
οἳοί τε Κρητῶν παιήονες, οἳσίτε Μοῦσα
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρον ἀοιδήν.
ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσίν, αἴψα δ' ἴκοντο 520

Παρηησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλον
οἰκήσειν πολλοῖσι τειμένοι ἀνθρώποισιν.

δεῖξε δ' ἄγων αὐτοῦ δάπεδον καὶ πίονα νηόν.

τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·

525 τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα·

Ἦ ἀν', ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἦγαγες — οὕτω που τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ —
πῶς καὶ νῦν βεόμεσθα; τό σε φράζεσθαι ἀνωγμεν.

οὔτε τρυγηφόρος ἦδε γ' ἐπήρατος οὐτ' εὐλείμων,
530 ὥστ' ἀπὸ τ' εὖ ζῶειν καὶ ἄμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.

Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
νήπιοι ἀνθρώποι, δυστλήμονες, οἱ μελεδῶνας
βούλεσθ', ἀργαλέους τε πόνους καὶ στείνεα θυμῷ·
ῥήϊδιον ἔπος ὑμῖ ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.

535 δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἀφθονα πάντα παρέσται,
ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φύλ' ἀνθρώπων

ἐνθάδ' ἀχειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰθύν τε μάλιστα

540 ἢ ἐ τι τῆϋσιον ἔπος ἔσσεται, ἢ ἐ τι ἔργον,
ὑβρις θ', ἢ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων

ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμησεςθ' ἤματα πάντα.
εἴρηταιί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῆσι φύλαξαι.

545 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

B.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἐρμῆν ὕμνει, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
 Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδῆς πολυμήλου,
 ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
 Νύμφη εὐπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα,
 αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύαθ' ὄμιλον, 5
 ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον· ἐνθα Κρονίων
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ μισγέσκειτο νυκτὸς ἀμολγῷ,
 ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
 λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητοὺς τ' ἀνθρώπους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μέγαλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο, 10
 τῇ δ' ἤδη δέκατος μείς οὐρανῷ ἐστήρικτο·
 [ἔς τε φῶς ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο·]
 καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην,
 ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἠγήτορ' ὀνείρων,
 νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πνληδόκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν 15
 ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

.....
 ἠῶος γεγονῶς, μέσῳ ἡματι ἐγκιθ' ἀρίζεν,
 ἐσπέριος βοῦς κλέψεν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
 τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.

.....
 ὃς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων, 20
 οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ

ἀλλ' ὄγ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος
 οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηροφρέος ἀντροίο
 ἔνθα χέλυν εὐρών, ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον

25 Ἐρμῆς τοι πρότιστα χέλυν τεκτῆνατ' αἰοιδόν

ἢ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' ἀυλείησι θύρησιν,
 βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποιήν,
 σαῦλα ποσὶν βαίνουσα. Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
 ἀθήρησας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπεν·

30 Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· οὐκ ὀνοτάζω.

χαῖρε, φνὴν ἐρόεσσα, χοροίτυπε, δαιτὸς ἑταίρη,
 ἀσπασίη προφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἀθύρμα,
 αἰόλον ὄστρακον, ἐσσί, χέλυσ ὄρεσι ζώουσα;
 ἀλλ' οἴσω σ' ἐς δῶμα λαβῶν· ὄφελός τί μοι ἔσση,

35 οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρότιστον ὀνήσεις.

[οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφιν.]

ἢ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσει ἔχμα
 ζώουσ'· ἦν δὲ θάνης, τότε κεν μάλα καλὸν ἀεΐδοις.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρησιν ἀείρας,

40 ἄψ εἴσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἀθύρμα.

ἔνθ' ἀναμηλώσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου,
 αἰῶν' ἐξετόρησεν ὄρεσκῶοιο χελώνης.

ὥς δ' ὀπὸτ' ὠκὺ νόημα διὰ στέροιο περήσει
 ἀνέρος, ὄντε θαμειαὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,

45 [ἢ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί,]

ὥς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἐρμῆς.

πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμῶν δόνακας καλάμοιο,
 πειρήνας διὰ νῶτα λιθορῳίνιο χελώνης·

ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς προπίδεςσιν ἔησιν,
καὶ πῆχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν· 50
ἑπτὰ δὲ συμφώνους οἴων ἐτανύσσατο χορδὰς.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε φέρον ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἦ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἀείδεν,
ἔξ αὐτοσχεδῆς πειρώμενος — ἦντε κοῦροι 55

ἤβηται· θαλήσι παραιβόλα κερτομέουσιν —
ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον,
ὡς πάρος ὠρίζεσκον ἑταιρείῃ φιλότῃτι,
ἦν τ' αὐτοῦ γενεὴν ὀνομακλυτὸν ἐξονομάζων·
ἀμφιπόλους τ' ἐγέραισε καὶ ἀγλαὰ δώματα Πύμφης, 60
καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον, ἐπηεταινοὺς τε λέβητας.

καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρον ἱερῶ ἐνὶ λίκνῳ
φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων
ἄλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεος ἐκ μεγάροιο, 65
ὄρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσίν, οἷά τε φῶτες

φηληται διέπouσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὦρῃ.
Ἥλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε
αὐτοῖσιν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ὄρεα σκίοεντα, 70

ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὐλιν ἔχεσκον,
βοσκόμεναι λειμώνας ἀκηραίους, ἐρατεινοὺς.
τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς, εὐσκοπος Ἀργειφόντης,
πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοὺς ἐριμῆκους.
πλανοδίας δ' ἤλαννε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον, 75
ἔχνη ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης.

.....

ἀντία ποιήσας ὄπλᾶς τὰς πρόσθεν ὀπίσθεν,
τὰς δ' ὀπίθεν πρόσθεν, κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς
ἔβαινεν.

.....
σάνδαλα δ' αὐτὶκ' ἔριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν,
.....

80 ἄφραστ' ἦδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα,
συμμίσγων μυρτίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέος ἀγκαλον ὕλης,
ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα
αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύνιδμος Ἀργειφόντης

85 ἔσπασε Πιερίηθεν, ὄδοιπορίην ἀλεείνων,
οἷά τ' ἐπειγόμενος, δολιχὴν ὁδὸν αὐτοτροπήσας.

Τὸν δὲ γέρον ἐνόησε, δέμων ἀνθουσαν ἀλωήν,
ἴεμενον πεδίονδε δι' Ὀγχηστὸν λεχεποίην.

τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·

90 ὦ γέρον, ὅστις φητὰ σκόπτεις ἐπικαμπύλος ὤμους,
ἢ πολυνοινήσεις, εὐτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσιν.

.....
καὶ τε ἰδῶν, μὴ ἰδῶν εἶναι, καὶ κωφός, ἀκούσας,
καὶ σιγᾶν, ὅτε μή τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.

Τόσσον φᾶς, συνέσευε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.

95 πολλὰ δ' ὄρη σκίοέντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς
καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύνιδμος Ἐρμῆς.

ὄρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπάυετο δαιμονίη νύξ,
ἢ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημοεργός·
ἢ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο διὰ Σελίην,

100 Πάλλαντος θυγάτηρ, Μεγαμηδείδαο ἀνακτος·
τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Φοῖβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους. * *

ἀκμηῆτες δ' ἴκανον ἐς ἀύλιον ὑψιμέλαθρον
καὶ ληνοὺς, προπάροισεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.

ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοιάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους 405

καὶ τὰς μὲν συνέλασσαν ἐς ἀύλιον, ἀθρόας οὐσας,
λωτὸν ἐρεπτομένας ἢδ' ἐρσήεντα κύπειρον·
σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλά, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἐλών ἐπέλεψε σιδήρῳ,
ἀρμενον ἐν παλάμῃ· ἀμπνυτο δὲ θερμὸς αὐτμῆ. 410

Ἐρμῆς τοι πρόωιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκεν.
πολλὰ δὲ κάγκανα κάλα κατουδαίω ἐνὶ βόθρῳ
οὔλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλόξ
τηλόσε φῦσαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο. 415

ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστιο,
τόφρα δ' ἐριβρόχους ἔλικας βοῦς ἔλκε θύραζε
δοιάς ἀγχι πυρὸς· δύναμις δὲ οἱ ἔπλετο πολλή.
ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φνσιοῶσας
ἐγκλίτων δ' ἐκύλινδε, δι' αἰῶνάς τε τορήσας 420

ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, ταμῶν κρέα πίονα δημῶ·
ῶπτα δ' ἀμφ' ὄβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισιν,
σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια καὶ μέλαν αἷμα,
ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης·

ῥινοὺς δ' ἐξετάνυσσε καταστνφέλω ἐπὶ πέτρῃ,
ὡς ἔτι νῦν τάμετ' ἄσσα πολυχρόνιοι πεφύασιν, 425

δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον. αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐρμῆς χαρμόφρων εἰρύσσατο πίονα ἔργα
λείω ἐπὶ πλαταμῶνι, καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας

- κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκάστη.
- 130 ἔνθ' ὅσιν κρεάων ἠράσσατο κύνιδμος Ἑρμῆς.
 ὄδμη γὰρ μιν ἔτειρε, καὶ ἀθάνατόν περ ἔοντα,
 ἠδεῖ· ἀλλ' οὐδ' ὡς οἱ ἐπέθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
 καὶ τε μάλ' ἰμείροντι, περᾶν ἱερῆς κατὰ δεισῆς.
 ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλίον ὑψιμέλαθρον
- 135 δημόν καὶ κρέα πολλά· μετήγορα δ' αἰψ' ἀνάειρεν,
 σῆμα νέης φωρῆς, ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀγείρας,
 οὐλόποδ', οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτιμῆ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
 σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίην,
- 140 ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν
 παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε Σελήνης.
 Κυλλήνης δ' αἰψ' αὐτίς ἀφίκετο διὰ κάρηνα
 ὄρθριος, οὐδέ τις οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν,
 οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
- 145 οὐδὲ κύνες λελάκοντο. Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς
 δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν,
 αὐρῆ ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἥντε ὀμίχλη.
 ἰθύσας δ' ἀντροῦ ἐξίκετο πύονα νηόν,
 ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' οὐδαί.
- 150 ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπώχετο κύνιδμος Ἑρμῆς·
 σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἥντε τέκνον
 νήπιον, ἐν παλάμησι παρ' ἰγνύσι λαΐφος ἀθύρων
 κεῖτο, χέλυν ἔραιτῆν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔεργων.
 μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεῶν θεός, εἶπέ τε μῦθον·
- 155 Τίπτει σύ, ποικιλομήτα, πύθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὄρη
 ἔρχη, ἀναιδεῖν ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἶω
 ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευροῖσιν ἔχοντα

Αητοΐδου ὑπὸ χερσὶ δι' ἐκ προθύροιο περήσειν,
 ἢ σὲ λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγκυα φηλητεύσειν.
 ἔρρε, τάλαν! μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν 160
 θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
 μήτηρ ἐμή, τί με ταῦτα δεδίσκεαι, ἥντε τέκνον
 νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδεν,
 ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδεύδοικεν ἐνιπιάς; 165

αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἣτις ἀρίστη,
 βουλευῶν ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσιν
 νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι
 αὐτοῦ τῆδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.

βέλτερον, ἥματα πάντα μετ' ἀθανάτοισι ὀαρίζειν, 170
 πλούσιον, ἀφνειὸν, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
 ἀντροῦ ἐν ἡρόεντι θασασμέν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
 καγὼ τῆς ὀσίης ἐπιβήσομαι, ἥσπερ Ἀπόλλων.

εἰ δέ κε μὴ δώησι πατὴρ ἐμός, ἦτοι ἔγωγε
 πειρήσω· δύναμαι φηλητέων ὄρχαμος εἶναι. 175

εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Αἰητοῦς ἐρικυδέος υἱός,
 ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον ὀΐσμαι ἀντιβολήσειν.
 εἶμι γὰρ ἔς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιτορήσων,
 ἐνθεν ἅλις τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
 πορθήσω, καὶ χρυσόν, ἅλις τ' αἴθωνα σίδηρον, 180
 καὶ πολλὴν ἔσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι, αἰὲν ἐθέληςθα.

Ὡς οἱ μὲν ὅ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 υἱὸς τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.

Ἦώς δ' ἠριγένεια φῶως θνητοῖσι φέρουσα
 ὤρνυτ' ἀπ' Ὠκεανοῖο βαθυρόρου· αὐτὰρ Ἀπόλλων 185

Ὀγχηστὸνδ' ἀφίκανε κίων, πολυήρατον ἄλσος

ἀγνὸν ἐρισφαράγου Γαιηόχου· ἔνθα γέροντα
κνώδαλον εὔρε, δέμοντα παρῆξ ὁδοῦ ἔρκος ἀλωῆς.
τὸν πρότερος προσέφη Λητούς ἐρικυδέος υἱός·

- 190 ὦ γέρον, Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνω,
πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἐλικτάς,
ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μῦνος ἀπ' ἄλλων,
κυνέος· χοροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἔποντο
195 τέσσαρες, ἥντι φῶτες, ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν,
οἱ τε κύνες, ὁ τε ταῦρος — ὁ δὴ πέρι θαῦμα τέτυ-
κται —

- ταὶ δ' ἔβαν, ἡλίοιο νέον καταδυομένοιο,
ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
ταῦτά μοι εἶπέ, γεραιὲ παλαιγενές, εἴ που ὄπωπας
200 ἀνέρα, ταῖςδ' ἐπὶ βουσί διαπρήσσοντα κέλευθον.

- Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσεείπεν·
ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὀδίται,
τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλά,
205 φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον.
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
παῖδα δ' ἔδοξα, φέριστε, σαφές δ' οὐκ οἶδα, νοῆσαι,
ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐνκραιόρησιν ὀπήδει,
210 νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν.

[ἔξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχον ἀντίον αὐτῶ.]

Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε μῦθον
ἀκούσας·

οἰωνὸν δ' ἐνόει τανυσίπτερον, ἀντίκα δ' ἔγνω

φηλητήν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
 ἐσσυμένως δ' ἦϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 215
 ἐς Πύλον ἠγαθήην, διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
 πορφυρέη νεφέλη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους·
 ἴγνια τ' εἰσηνόησεν Ἐκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον·
 ὦ πόποι! ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν
 ὄρωμαι·

ἴγνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὄρθοκραϊσάων, 220
 ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
 βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίγνεται, οὔτε γυναικός,
 οὔτε λύκων πολιῶν, οὔτ' ἄρκτων, οὔτε λεόντων.

οὔδέ τί κεν ταύρου λασιάνχενος ἔλπομαι εἶναι,
 ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾶ ποσὶ καρπαλίμοισιν· 225
 αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερόν ἔνθεν ὁδοῖο.

Ὡς εἰπὼν, ἦϊξεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 Κυλλήνης δ' ἀφίκαθεν ὄρος καταειμένον ὕλη,
 πέτρης ἐς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε Νύμφη
 ἀμβροσίη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος· 230
 ὄδμη δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἠγαθέοιο
 κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην·
 ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον οὐδόν.

[ἄντρον ἐς ἠερόεν ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.]
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱός, 235
 χωόμενον περὶ βουσὶν, ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα·
 σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ', ἠῦτε πολλήν
 πρέμνων ἀνθρακιήν οὐλή σποδὸς ἀμφικαλύπτει.

ὥς Ἐρμῆς ἑκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἔκ' αὐτόν·

240 ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη, χεῖράς τε, πόδας τε,
 δῆ ῥα νεόλλουτος, προκαλούμενος ἠδυμον ὕπνον
 ἄγρης· εἰνέτεόν τε χέλυν ὑπὸ μασχάλη εἶχεν.

.....
 γνῶ δ', οὐδ' ἠγνοίησε Διὸς καὶ Δητοῦς υἱὸς
 Ἰνύμφην τ' οὐρεῖην περικαλλέα καὶ φίλον υἱόν,

245 παῖδ' ὀλίγον, δολίης εἰλυμένον ἐντροπήσιν.

παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο,
 τρεῖς ἀδύτους ἀνέωγε, λαβὼν κληῖδα φαεινὴν,
 νέκταρος ἐμπλείους ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς·
 πολλὸς δὲ χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,

250 πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυρα εἴματα Ἰνύμφης,
 οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.

ἐνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
 Δητοΐδης, μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·

Ἦ παῖ, ὅς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήννέ μοι βοῦς

255 θᾶσσον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον.

ὄψω γάρ σε λαβὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
 ἐς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐς φάος, οὐδέ πατήρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
 ἐρῶήσεις, ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἠγεμονεύων.

260 Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·

Δητοΐδη, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπες,
 καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις;
 οὐκ ἴδον, οὐ πνυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
 οὐκ ἂν μηνύσαιμι, οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην.

265 [οὔτε βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῶ φωτὶ, ἔοικα.]

οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο· πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
 ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς,

σπάργανά τ' ἄμφ' ὤμοισιν ἔχειν, καὶ θερμὰ λοετρά.
 μή τις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
 καὶ κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο, 270
 παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
 βουσι μετ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
 χθῆς γενόμην· ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπο χθῶν.
 εἰ δ' ἐθέλεις, πατρός κεφαλῆν, μέγαν ὄρκιον, ὁμοῦμαι,
 μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι, 275
 μήτε τιν' ἄλλον ὅπως βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
 αἴτινες αἰ βόες εἰσὶ· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ πικρὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσω,
 ὄφρῦσι ριπιάζεσκεν, ὀρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 μάκρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον τὸν μῦθον ἀκούων. 280
 τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

ὦ πέπον, ἠπεροπευτὰ, δολοφραδές, ἧ σε μάλ' οἶω
 πολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὐναιετιάοντας,
 ἔννευχον οὐχ ἓνα μοῦνον ἐπ' οὐδεὶ φῶτα καθίσσαι,
 σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις. 285
 πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅπῳτ' ἂν κρειῶν ἐρατίζων
 ἀντήσης ἀγέλησι βοῶν καὶ πῶεσι μήλων.

ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσης,
 ἐκ λίκνου κατάβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε. 290
 τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοισι γέρας ἔξεις,
 ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλ-
 λων.

σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος, τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
 οἰωνὸν προσέηκεν, ἀειρόμενος μετὰ χερσίν, 295

τλήμονα γαστρός ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
 ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.
 ἔζετο δὲ προπάρουθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
 300 Ἑρμῆν κερτομέων, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Θάρσει, σπαργανιώτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 εὐρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἰφθιμα κάρηνα
 τούτοις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θεῶς Κυλλήνιος
 Ἑρμῆς,

305 σπουδῆ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει
 σπάργανον, ἄμφ' ὤμοισιν ἐλιγμένον, εἶπε δὲ μῦθον·

Πῆ με φέρεις, Ἐκάεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
 ἢ με βοῶν ἔνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
 ὦ πόποι, εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος! οὐ γὰρ ἔγωγε

310 ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὄπωπα,
 αἰτινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω.
 δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίῳνι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρῶρήδην ἐρέεινεν
 Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός,

315 ἄμφις θυμὸν ἔχοντες· ὁ μὲν, νημερτέα φωνῶν,
 οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν·
 αὐτὰρ ὁ τέχνησίν τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
 ἠθέλεν ἔξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἔων πολυμήχανον εὔρεν,
 320 ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βιάδιζεν
 πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός.
 αἶψα δ' ἴκοντο κάρηνα θυώδεος Οὐλύμπιοι,
 ἐς πατέρα Κρονίῳνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα·

κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
 εὐμυλίη δ' ἔχ' Ὀλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δὲ 325
 ἀφθιτοὶ ἠγερέθοντο ποτὶ πτύχας Οὐλύμποιο.

ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα ληΐδ' ἐλαύνεις, 330
 παῖδα νέον γεγαῶτα, φνὴν κήρυκος ἔχοντα;
 σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὀμήγηρον ἦλθεν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσσαι οὐκ ἀλαπαδνόν,
 κερτομέων, ὡς οἶος ἐγὼ φιλολήϊός εἰμι. 335

παῖδά τιν' εὖρον τόνδε διαπρύσιον κεραιίστην
 Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας,
 κέρτομον, οἷον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄπωπα,
 οὐδ' ἀνδρῶν, ὅποσοι λησίμβροτοὶ εἰς' ἐπὶ γαίῃ.

κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμᾶς βοῦς ἄχετ' ἐλαύνων 340
 ἐσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 εὐθύ Πύλονδ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἴχνια τοῖα πέλωρα,
 οἷά τ' ἀγάσασθαι, καὶ ἀγανού δαίμονος ἔργα.

τῆσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
 ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα· 345
 αὐτὸς δ' οὗτος ὄδ' ἐκτός, ἀμήχανος, οὐτ' ἄρα ποσσίν,
 οὐτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·
 ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα

· · · · ·
 τοῖα πέλωρ', ὡσεὶ τις ἀραιῆσι δροσὶ βαίνοι.
 ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον, 350
 ῥεῖα μάλ' ἴχνια πάντα διέπρηπεν ἐν κονίησιν·

- αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
 ἄφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος ἠδὲ καὶ αὐτοῦ,
 χῶρον ἀνὰ κρατερόν. τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ,
 355 ἐς Πύλον εὐθὺς ἔλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἤσυχίῃ κατέεργεν,
 καὶ διὰ πυρπαλάμησεν ὁδοῦ, τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ' ἔνθα,
 ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἑοικώς,
 ἄνθρωγ' ἐν ἡερόεντι κατὰ ζόφον· οὐδέ κεν αὐτὸν
 360 αἰετὸς ὄξυ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
 ἀνγὰς ὠμόργαζε, δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
 αὐτὸς δ' ἀντίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν·
 οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἀκουσα·
 οὐδέ κε μὴνύσαιμ', οὐδ' ἂν μὴνυτρον ἀροίμην.
 365 Ἴητοι ἄρ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἐρμῆς δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ἠΐδα,
 δείξατο δ' ἐς Κρονίωνα, θεῶν σημάντορα πάντων·
 Ζεῦ πάτερ, ἦτοι ἐγὼ τοι ἀληθεῖην καταλέξω·
 νημερτής τε γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
 370 ἦλθεν ἐς ἡμέτερον διζήμενος εἰλίποδας βοῦς
 σήμερον, ἡέλιιο νέον ἐπιτελλομένοιο,
 οὐδέ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας, οὐδέ κατόπτας·
 μὴνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπο πολλῆς·
 πολλὰ δέ μ' ἠπειλήσε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρύν,
 375 οὔνεχ' ὃ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἠΐβης,
 αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμεν — τὰ δέ τ' οἶδε καὶ αὐτός —
 οὔτι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ἑοικώς.
 πείθεο — καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὐχεται εἶναι —
 ὡς οὐκ οἶκαδ' ἔλασσα βόας, ὡς ὄλβιος εἶην.
 380 οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τὸ δέ τ' ἀτρεκέως ἀγορεύω.

Ἥλιον δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
καὶ σὲ φιλῶ, καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἷσθα καὶ αὐτός,
ὡς οὐκ αἰτίός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὄρκον,
οὐ μὰ τὰδ' ἄθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
καὶ πού ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φώρην,
καὶ κρατεροῦ περ ἔοντι· σὺ δ' ὀπλοτέροισιν ἄρηγε. 385

Ὡς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένη, οὐδ' ἀπέβαλλεν.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν, ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,
εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν. 390
ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβήσιν νόοιο,
ὄππῃ δ' αὐτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπεῖθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς· 395
ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

Τὼ δ' ἀμφω σπεύδοντε, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
εἰς Πύλον ἤμαθ' ὄεντα ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἴξον,
ἀγρούς δ' ἐξικοντο καὶ αὐλίον ὑψιμέλαθρον,
ὄππου οἱ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὄρῃ. 400
ἐνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιῶν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
εἰς φάος ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Λητοῖδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν ἐνόησε βοείας
πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτω, τάχα δ' εἶρετο κύδιμον Ἑρμῆν·

Πῶς ἐδύνω, δολομήτα, δύω βόε δειροτομήσαι, 405
ὣδε νεογνὸς ἔων καὶ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε
θαμβαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τί σε χρὴ
μακρὸν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ. **

Ὡς ἂρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστροφε καρτερὰ δεσμὰ
 410 ἄγνον· τὰ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἴψα φύοντο
 αὐτόθεν, ἀμβολάδην ἐστραμμένα ἀλλήλησιν,
 ρεῖά τε καὶ πάσησιν ἐπ' ἀγραύλοισι βόεσσιν,
 Ἐρμῆω βουλήσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 θαύμασεν ἀθήσας· τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
 415 χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πύκν' ἀμαρύσσων,
 ἐγκρούσαι μεμαῶς. Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
 ρεῖα μάλ' ἐπρήνεν ἐκηβόλον, ὡς ἔθει' αὐτός,
 καὶ κρατερόν περ ἔοντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς,
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἢ δ' ὑπὸ χειρὸς
 420 σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἦλυθ' ἰωὴ
 θεσπεσίης ἐνοπῆς, καὶ μιν γλυκὺς ἴμερος ἦρει,
 θυμῷ ἀκουάζοντα· λύρη δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
 στήθε' ὄγε θαρσῆσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
 425 Φοῖβου Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων
 γηρούετ' ἀμβολάδην — ἐρατὴ δὲ οἱ ἔσπετο φωνή —
 κραινῶν ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνῆν.
 ὡς τὰ πρῶτα γέγοντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
 Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῆ,
 430 μητέρα Μουσάων· ἢ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱὸν·
 τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε, καὶ ὡς γεγάασιν ἕκαπτος,
 ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱός,
 πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
 τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσι ἀμήχανος αἶνυτο θυμόν,
 435 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Βουφόνε, μηχανιώτα, πονεύμενε, δαιτὸς ἑταῖρε,
 πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.

ἤσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέσθαι οἴω·
 νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, πολύτροπε Μαιάδος υἱέ,
 ἢ σοί γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἅμ' ἔσπετο θαυματὰ ἔργα, 440
 ἢ τίς ἀθανάτων ἢ ἐθνητῶν ἀνθρώπων
 δῶρον ἀγανὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδίην.

θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὅσσαν ἀκούω,
 ἦν οὐ πάποτε φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
 οὔτε τιν' ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, 445
 νόσφι σέθεν, φηλήτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.

τίς τέχνη; τίς μουσα ἀμηχανέων μελεδώνων;
 τίς τρίβος; ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
 εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα, καὶ ἠδυμον ὑπνον ἐλέσθαι.

καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσησιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός, 450
 τῆσι χοροὶ τε μέλουσι καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
 καὶ μολπή τε θαλνῖα καὶ ἡμερόεις βρόμος αὐλῶν·
 ἀλλ' οὐπω τί μοι ὦδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησεν,
 οἷα νέων θαλῆς ἐνδέξια ἔργα πέλονται.

[θαυμάζω, Διὸς υἱέ, τάδ', ὡς ἔρατὸν καθαρίζεις.] 455

νῦν δ' ἐπεὶ σὺν, ὀλίγος περ ἑὼν, κλυτὰ μῆδεα οἶδας,
 ἴξε, πέπον, καὶ μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροισιν·
 νῦν γὰρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 σοὶ τ' αὐτῶ καὶ μητρὶ· τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω·
 ναὶ μὰ τόδε κρανεῖνον ἀκόντιον, ἢ μὲν ἐγὼ σε 460
 κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,
 δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
 εἰρωτᾶς μ', Ἐκάεργε περιφραδές· αὐτὰρ ἐγὼ σοὶ

- 465 τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔτι μεγαίρω.
 σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι
 βουλήν καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
 πρῶτος γάρ, Διὸς υἱέ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις,
 ἧῦς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς
- 470 ἐκ πάσης ὀσίνης, ἔπορην δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
 καὶ τιμάς· σὲ δὲ φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς
 μαντείας θ', Ἐκάεργε, Διὸς πάρα, θέςφατα πάντα.
 καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα.
 σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, τι μενοινᾷς.
- 475 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
 μέλπεο καὶ κιθάριζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλέγνυε,
 δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ὄπαζε.
 εὐμόλπει, μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην,
 καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένην ἀγορεύειν·
- 480 εὐκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν ἐς δαῖτα θάλειαν,
 καὶ χορὸν ἡμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
 εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἡματος· ὅστις ἄρ' αὐτὴν
 τέχνη καὶ σοφίη δεδαημένος ἐξερεεῖνη,
 φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει,
- 485 ῥεῖα συνηθείησιν ἀθυρομένη μαλακῆσιν,
 ἐργασίην φεύγουσα δυήπαθον· ὅς δέ κεν αὐτὴν
 νῆϊς ἔων τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεεῖνη,
 μάψ' αὐτῶς κεν ἔπειτα μετήορά τε θρουλλίζοι.
 σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ, τι μενοινᾷς.
- 490 καί τοι ἐγὼ δώσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε.
 ἡμεῖς δ' αὖτ' ὄρεός τε καὶ ἵπποβότου πεδίοιο

βουσι νομούς, Ἐκάεργε, νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
 ἔνθεν ἄλις τέξουσι βόες, ταύροισι μιγεῖσαι,
 μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χροή,
 κερδαλέον περ ἔοντα, περιζαμενῶς κεχολῶσθαι. 495

Ὡς εἰπὼν ὤρεξ'· ὁ δ' ἔδεξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἐρμῆ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχειν μάστιγα φαεινήν,
 βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
 γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
 Αἰητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς, ἀναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων, 500
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἦ δ' ὑπὸ καλὸν
 ἡμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ μέλος ἄεισεν.

Ἐνθα βόας μὲν ἔπειτα ποτὶ ζῆθεον λειμῶνα
 ἔτραπέτην· αὐτοὶ δὲ, Διὸς περικαλλέα τέκνα,
 ἀπορόχοι πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἐρῶσαντο, 505
 τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεὺς,
 ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καὶ ὁ μὲν Ἐρμῆς
 Αἰητοῖδην ἐφίλησε διαμπερές, ὡς ἔτι καὶ νῦν,
 σήματ' ἐπεὶ κίθαριν μὲν Ἐκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
 ἡμεροτὴν δεδαῶς, ὁ δ' ἐπωλένιον κιθάριζεν. 510

αὐτὸς δ' αὖθ' ἐτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
 συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.
 καὶ τότε Αἰητοῖδης Ἐρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Δεΐδια, Μαιάδος υἱέ, διάκτορε, ποικιλομηῆτα,
 μή μοι ἅμα κλέψης κίθαριν καὶ καμπύλα τόξα. 515
 τιμὴν γὰρ πάρ Ζηνὸς ἔχεις, ἐπαμοίβιμα ἔργα
 θήσειν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πούλυβότειραν.
 ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 ἢ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ,
 πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις. 520

- Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσεν,
 μή ποτ' ἀποκλέψειν, ὅσ' Ἐκηβόλος ἐκτεάτισται,
 μηδὲ ποτ' ἐμπελάσειν πνικινῶ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Δηιοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῶ καὶ φιλότητι,
 525 μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσσεσθαι,
 μήτε θεόν, μήτ' ἄνδρα, Διὸς γόνον· ἐν δὲ τέλειον
 σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἧδ' ἅμα πάντων
 πιστὸν ἐμῶ θυμῶ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὄλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
 530 χρυσεῖην, τριπέτηλον, ἀκήριον, ἧ σε φυλάξει,
 πάντας ἐπικραίνουσα θεοῦς, ἐπέων τε καὶ ἔργων,
 τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
 μαντεῖην δέ, φέριστε, Διοτρεφές, ἦν ἐρεεῖνεις,
 οὔτε σὲ θέσφατόν ἐστι δαήμεναι, οὔτε τιν' ἄλλον
 535 ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
 πιστωθεὶς κατένευσα, καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον,
 μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετῶν
 ἄλλον γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πνικινόφρονα βουλήν.
 καὶ σύ, κασίγνητε, χρυσοῦράπι, μή με κέλευσε
 540 θέσφατα πιφανύσκειν, ὅσα μήδεται εὐρύοπα Ζεὺς.
 ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
 πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
 καὶ κεν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ
 φωνῇ καὶ πτεροῦγεσσι τεληέντων οἰωνῶν·
 545 οὔτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, οὔδ' ἀπατήσω.
 ὅς δέ κε μαμφιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσιν
 μαντεῖην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεεῖνεις
 ἡμετέροην, νοέειν δὲ θεῶν πλεον αἰὲν ἑόντων,
 φήμ', ἀλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην. **

ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, Μαιῆς ἔρικυδέος υἱέ· 550

[καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἔριούνη δαῖμον·]

Θοραὶ γὰρ τινές εἰσι, κασίγνηται γεγαυῖαι,
παρθένοι, ὠκείησιν ἀγαλλόμεναι πτερόγεσσι,
τρῆϊς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφίτα λευκά

οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχί Παρνησοῖο 555

μαντεῖης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἦν ἐπὶ βουσὶν
παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατήρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγυεν.

ἐντεῦθεν δὴ ἔπειτα ποτῶμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλη,

κηρία βόσκονται, καὶ τε κραίνουσιν ἕκαστα.

αἶ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖαι μέλι χλωρόν, 560

προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·

ἦν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἠδεῖαν ἐδωδήν,

πειρῶνται δὴ ἔπειτα παρεῖξ ὁδὸν ἠγεμονεύειν.

τάς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεεῖνων,

σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαήης, 565

πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἶ κε τύχησιν.

ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱέ, καὶ ἀγραύλους ἕλικας βοῦς,

ἵππους τ' ἀμφιπόλευς καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς

καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδοσι σύεσσι,

καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών, 570

πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύνδιμον Ἐρμῆν·

οἶον δ' εἰς Αἴδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι,

ὅστι, ἄδοτός περ ἐὼν, δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἀναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
παντοίῃ φιλότῃ· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων. ** 575

πᾶσι δ' ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.
 παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
 νύκτα δι' ὄρφναίην φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 580 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ

ἰούσα μοι ἔνευ
 ποδος, ἦτε θεο
 ἰτ' ἐλαμύσατα
 κωνός τε Διυ
 κέν οὐ ἠπειρο
 ἴσα δ' ἔργα μέ
 Τρισσάς δ' ο
 ἴσθ' ἰ ἀγίο
 ἴσθ' οἱ εὐαδεν
 ἴσθ' οἱ πόλε
 ἴσθ' οἱ μάχα
 ἴσθ' οἱ τεκτονας
 ἴσθ' οἱ σατίνας
 ἴσθ' οἱ παρθεν
 ἴσθ' οἱ ἐδίδα
 ἴσθ' οἱ ποτ' Ἀρτέμ
 ἴσθ' οἱ ἐν φιλι
 ἴσθ' οἱ γὰρ τῆ ἀδε
 ἴσθ' οἱ ἠμγγίς τε χο

Γ.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Μοῦσά μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρόσου Ἀφροδίτης,
Κύπριδος, ἣτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὴν ἡμέραν ὤρσεν,
καὶ τ' ἔδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
οἰωνοὺς τε Διυπετέας καὶ θηρία πάντα,
ἡμὲν ὅσ' ἠπειρος πολλὰ τρέφει, ἠδ' ὅσα πόντος· 5
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν εὖστεφάνου Κυθερείης.

Τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ'
ἀπατῆσαι·

κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκώπιδ' Ἀθήνην·
οὐ γάρ οἱ εὐάδεν ἔργα πολυχρόσου Ἀφροδίτης,
ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρης, 10
ὑσμῖναί τε μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.

πρώτη τέκτονας ἀνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξεν
ποιῆσαι σατίνας τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ.

ἢ δέ τε παρθενικὰς ἀπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἐκάστη. 15
οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον, κελαδεινήν,
δάμναται ἐν φιλότῃ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ.
καὶ γὰρ τῇ ἄδε τόξα, καὶ οὖρεσι θῆρας ἐναίρειν,
φόρμιγγές τε χοροὶ τε, διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαί,

20 ἄλσεά τε σκίοεντα, δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
 οὐδὲ μὲν αἰδοίη κούρη ἄδεν ἔργ' Ἀφροδίτης,
 Ἰστίη, ἣν πρόωτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 [αὐτίς δ' ὄπλοτάτην, βουλήν Διὸς αἰγιόχοιο,]
 πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·

25 ἣ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν, ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν,
 ὧμοσε δὲ μέγαν ὄρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
 ἄψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἡμᾶτα, διὰ θεάων.
 τῇ δὲ πατὴρ δῶκεν καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,

30 καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔξετο, πῖαρος ἐλοῦσα·
 πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχος ἐστίν,
 καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.

Τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατηῆσαι
 τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην,

35 οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 καί τε παρέκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραῦνον,
 ὅστε μέγιστός τ' ἐστὶ, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
 καί τε τοῦ, εὐτ' ἐθέλη, πνκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα
 ῥηιδίως συνέμιξε καταθνητῆσι γυναιξίν,

40 Ἥρης ἐκλελαθοῦσα, κασιγνήτης, ἀλόχου τε,
 ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτησι θεῆσιν.

κνδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 μήτηρ τε Ρεΐη· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μῆδεα εἰδὼς
 αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.

45 Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὴν ἡμερον ἔμβαλε θυμῷ,
 ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
 μηδ' αὐτῇ βροτέης εὐνής ἀποεργμένη εἴη,

καί ποτ' ἐπευξαμένη εἶπη μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦδ' ἔδ' γελοῖήσασα, φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
 ὡς ῥά θεοὺς συνέμιξε καταθνητῆσι γυναῖξιν, 50
 καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
 ὡς τε θεὸς συνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
 Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὴν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ,
 ὅς τότ' ἐν ἀκροπόλοισι ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἴδης
 βουκόλεσκεν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισιν ἑοικῶς. 55

Τὸν δ' ἔπειτα ἰδοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
 ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἕμερος εἶλεν.
 ἔς Κύπρον δ' ἔλθοῦσα, θυώδεα νηὸν ἔδυνεν,
 [ἔς Πάφον· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος, βωμός τε θυώδης·
 ἔνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.] 60
 ἔνθα δὲ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χρῶσαν ἐλαίῳ
 ἀμβρότι, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἑόντας.
 [ἀμβροσίῳ, ἔδανῳ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.]
 ἔσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῖ εἶματα καλά,
 χρυσῷ κοσμηθεῖσα, φιλομειδῆς Ἀφροδίτη 65
 σεύατ' ἐπὶ Τροίην, προλιποῦσ' εὐώδεα Κύπρον,
 ὑπὶ μετὰ νεφέεσσι θεῶς πρήσσουσα κέλευθον.
 Ἴδην δ' ἴκανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
 βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὐρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
 σάινοντες πολιοὶ τε λύκοι, χαροποὶ τε λέοντες, 70
 ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαὶ, προκάδων ἀκόρητοι,
 ἦσαν· ἦ δ' ὄρώσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν,
 καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἕμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
 σύνδνο κοιμήσαντο κατὰ σκίοεντας ἐναύλους.
 αὐτὴ δ' ἔς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε. 75
 τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον, οἷον ἀπ' ἄλλων,

- Ἀγχίσην ἦρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.
 οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἔποντο νομοὺς κᾶτα ποιήεντας
 πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος, οἷος ἀπ' ἄλλων,
 80 πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, διαπρύσιον κιθαρίζων.
 στή δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 παρθένω ἀδμήτη μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
 μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
 Ἀγχίσης δ' ὄροων ἐφράζετο, θάμβαινέν τε,
 85 εἶδός τε μέγεθός τε καὶ εἴματα σιγαλόεντα.
 πέπλον μὲν γὰρ ἔεστο φαινότερον πυρὸς ἀγῆς,
 εἶχε δ' ἐπιγναυπτάς ἑλικας, κάλυκας τε φαινάς.
 ὄρμοι δ' ἄμφ' ἀπαλῆ δειροῇ περικαλλέες ἦσαν,
 καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιλοι· ὥς δὲ σελήνη,
 90 στήθεσιν ἄμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀγχίσην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ἠῦδα·
 Χαῖρε, ἄνασσ', ἣτις μακάρων τάδε δόμαθ' ἰκάνεις,
 Ἄρτεμις ἢ Λητώ, ἢ ἔχρουσῆν Ἀφροδίτη,
 ἢ Θέμις ἢ ἕγενής, ἢ ἔγλανκῶπις Ἀθήνη,
 95 ἢ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἦλυθες, αἶτε θεοῖσιν
 πᾶσιν ἔταιρίζουσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·
 ἢ τις Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 [ἢ Νυμφέων, αἵ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσιν,]
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσσα ποιήεντα.
 100 σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένω ἐνὶ χώρῳ,
 βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
 ὠρησιν πάσησι· σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα
 δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα·
 ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἐμ' αὐτὸν
 105 δηρὸν ἐν ζῶειν καὶ ὄρῃν φάος ἡελίοιο,

ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος οὐδὸν ἰέσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύνιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
οὔτις τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτησιν εἴσκεις;
ἀλλὰ καταθνητὴ τέ, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ. 110

Ὅτρειός δ' ἐστὶ πατὴρ ὀνομακλυτός, εἴ που ἀκούεις,
ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχῆτοιο ἀνάσσει·

γλῶσσαν δ' ὑμετέραν τε καὶ ἡμετέραν σάφα οἶδα.

Τρωάς γὰρ μέγαρον με τροφὸς τρέφεν· ἡ δὲ διὰ πρό-
σμικρὴν παῖδ' αἰταλλε, φίλης παρὰ μητρὸς ἐλοῦσα. 115

[ὡς ἦτοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέραν εὖ οἶδα.]

νῦν δέ μ' ἀνήσπαξε χρυσόρῥαπις Ἀργειφόντης

ἐν χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς·

πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι

παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὄμιλος ἀπειρίτος ἐστεφάνωτο· 120

ἔνθεν μ' ἤσπαξε χρυσόρῥαπις Ἀργειφόντης,

πολλὰ δ' ἐπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,

πολλὴν δ' ἀκλήρουν τε καὶ ἀκτιτον, ἣν διὰ θῆρες

ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκίοεντας ἐναύλους·

οὐδὲ ποσὶ ψάυειν ἐδόκουν φρυσιζόου αἴης· 125

Ἀγχίσειω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι

κουριδίην ἀλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.

ἀντάρ ἐπειδὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὄγ' αὖτις

ἀθανάτων μετὰ φύλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·

ἀντάρ ἐγὼ σ' ἰκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη. 130

ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκῆων

ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ κε κακοὶ τοῖόνδε τέκοιεν·

ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος,

πατρί τε σὺ δεῖξον καὶ μητέρι κέδν' εἰδυίη,

- 135 σοῖς τε κασιγνήτοις, οἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν,
 [οὐ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκνῖα.]
 εἴ τοι ἀεικελίη γυνή ἔσσομαι, ἧς καὶ οὐκί.
 πέμπαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους,
 εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένη περ·
- 140 οἳ δέ κέ τοι χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν
 πέμπουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 ταῦτα δὲ ποιήσας, δαίνυ γάμον ἡμερόεντα,
 τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ὡς εἰπούσα θεὰ γλυκὺν ἡμερον ἔμβαλε θυμῷ·
- 145 Ἀγχίστην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Εἰ μὲν θνητὴ γ' ἐσσί, γυνή δέ σε γείνατο μήτηρ,
 Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὀνομακλυτός, ὡς ἀγορευεῖς,
 ἀθανάτοιο δ' ἔκητι διακτόρου ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 Ἐρμῆω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεται ἡματα πάντα·
- 150 οὔτις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
 ἐνθάδε με σχήσει, πρὶν σῆ φιλότητι μιγῆναι
 αὐτίκα νῦν· οὐδ' εἴ κεν ἐκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
 τόξου ἀπ' ἀργυρέου προῖοι βέλεα στονόεντα.
 βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκνῖα θεῆσιν,
- 155 σῆς εὐνῆς ἐπιβάς, δύναι δόμον Ἄϊδος εἶσω.
 Ὡς εἰπὼν, λάβε χεῖρα· φιλομμειδῆς δ' Ἀφροδίτη
 ἔρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
 ἐς λέχος εὐστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἀνακτι
 χλαίνησιν μαλακῆς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὑπερθεν
- 160 ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,
 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
 κόσμον μὲν οἳ πρῶτον ἀπὸ χρυσοῦς εἶλε φαειόν,

πόρπας τε, γναμπιάς θ' ἔλικας, κάλυκας τε καὶ ὄρ-
μους·

λύσε δέ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἴματα σιγαλόεντα 165

ἔκδυε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου
Ἀγχίσης· ὃ δ' ἔπειτα, θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,
ἀθανάτη παρέλεκτο θεῶν βροτός, οὐ σάφα εἰδώς.

Ἦμος δ' ἄψ εἰς αὐτὴν ἀποκλίνουσι νομῆες
βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων, 170

τῆμος ἄρ' Ἀγχίση μὲν ἐπὶ γλυκὴν ὕπνον ἔχευεν
νήδυμον, αὐτῇ δὲ χροῖ ἔννυτο εἴματα καλά.

ἔσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῖ διὰ θεάων,
ἔστη παρ κλισίῃ· εὐποιήτου δὲ μελάθρου

κῆρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἐπέλαμπεν 175

ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν εὐστεφάνου Κυθερείης·
ἐξ ὕπνου δ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ὅρσεο, Δαρδανίδη· τί νῦ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
καὶ φράσαι, εἴ τι ὁμοίῃ ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,

οἴην δὴ με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας. 180

Ὡς φάθ'· ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπά-
κουσεν.

ὡς δὲ ἶδεν δειρήν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,

τάρβησέν τε καὶ ὅσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλη·

ἄψ δ' αὐτὶς χλαίνη τ' ἐκαλήψατο καλὰ πρόσωπα,

καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 185

Αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα, θεά, ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,

ἔγνω, ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς εἶπες.

ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο,

μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔασης

ναῖειν, ἀλλ' ἐλέαιθ'· ἐπεὶ οὐ βιοθάμιος ἀνήθ' 190

γίγνεται, ὅστε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτησιν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτης Ἀφροδίτη·
 Ἀγχίση, κύνιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 θάρσει, μηδέ τι σῆσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.
 195 οὐ γάρ τοί τι δέος, παθεῖν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
 οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπεὶ φίλος ἐσσι θεοῖσιν.
 σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱός, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει·
 καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται.

τῇ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὐνεκά μ' αἰνῶν
 200 ἔσχεν ἄχος, ἔνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ.

Ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
 αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἰδὸς τε φηῖν τε.
 ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
 ἦρπασ' ἐὼν διὰ κάλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη,
 205 καὶ τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιουνοχοεῦοι,
 θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισιν,
 χρυσεῖον ἐκ κορητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
 Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ἦδει,
 ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θεσπὶς ἄελλα·

210 τὸν δὴ ἔπειτα γόασκε διαμπερὲς ἦματα πάντα.
 καὶ μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἱὸς ἄποινα,
 ἵππους ἀρσίποδας, τοῖτ' ἀθανάτους φορέουσιν.
 τοὺς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπεν δὲ ἕκαστα,
 Ζηνὸς ἐφημοσύνησι, διάκτορος Ἀργειφόντης,
 215 ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἦματα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὄγ' ἐκλυεν ἀγγελιάων,
 οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον·
 γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσι δχεῖτο.

ὥς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσοθρόνος ἤσπασεν Ἥως,
 ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 220

βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα,
 ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἡμᾶτα πάντα·
 τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ·
 νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἥως
 ἤβην αἰτῆσαι, ξῦσαι τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοίον. 225

τόν δ' ἦτοι εἴως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἤβη,
 Ἥοι τερπόμενος χρυσοθρόνω, ἠριγενεΐη,
 ναῖε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοῆς ἐπὶ πείρασι γαίης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
 καλῆς ἐκ κεφαλῆς, εὐηγενέος τε γενείου, 230

τοῦ δ' ἦτοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἥως,
 αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν, ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
 σίτω τ' ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἶματα καλὰ διδοῦσα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερόν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
 οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ', οὐδ' ἀναεῖραι, 235

ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαιινάς·
 τοῦ δ' ἦτοι φωνὴ ῥέει ἀσπετος, οὐδέ τι κίχης
 ἔσθ', οἴη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην 240

ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἡμᾶτα πάντα.
 ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἔων εἰδός τε δέμας τε
 ζῶοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
 οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτει.
 νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοίον ἀμφικαλύψει 245

νηλειές, τό, τ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
 οὐλόμενον, καματηρόν, ὃ, τε στυγέουσι θεοὶ περ.

- αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἔσσειται ἤματα πάντα διαμπερές εἵνεκα σεῖο,
 250 οἳ πρὶν ἐμούς ὄαρους καὶ μήτιας, αἷς ποτὲ πάντας
 ἀθανάτους συνέμιξα καταθνητῆσι γυναιξίν,
 τάρβεσκον — πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα —
 νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χεῖσεται ἔξονομῆναι
 τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἄασθην,
 255 σχέτλιον, οὐκ ὀνομαστόν, ἀπεπλάγχθη δὲ νόοιο,
 παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην, βροτῶ εὐνηθεῖσα.
 τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδη φάος ἡλίοιο,
 Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὄρεσκῶοι, βαθύκολποι,
 αἷ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζᾶθεόν τε,
 260 αἷ ὃ' οὔτε θνητοῖς οὔτ' ἀθανάτοισιν ἐπονται·
 δηρὸν μὲν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
 καὶ τε μετ' ἀθανάτοις καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.
 τῆσι δὲ Σειληνοὶ καὶ εὐσκοπὸς Ἀργειφόντης
 μίσγοντ' ἐν φιλότῃ μυχῶ σπείων ἐροέντων.
 265 τῆσι δ' ἄμ' ἢ ἐλάται ἢ ἐ δρύες ὑψικάρηνοι
 γεινομένησιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανεΐρη,
 καλαὶ, τηλεθάουσαι, ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.

ἔστ᾽ ἠλίβατοι· τεμένη δὲ ἐκικλήσκουσιν
 ἀθανάτων, τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρω.

- 270 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ Μοῖρα παρεστήκη θανάτοιο,
 ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλά,
 φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἀπ' ὄζοι·
 τῶν δὲ θ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάος ἡλίοιο.
 ταὶ μὲν ἐμὸν θρέψουσιν παρὰ σφίσιν υἷον ἔχουσαι·
 275 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλη πολυήρατος ἦβη,

ἄξουσίν τοι δεῦρο θεαί, δείξουσί τε παῖδα.

.....
 σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
 ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι υἷον ἄγουσα.

.....
 τὸν μὲν ἐπὶν δὴ πρῶτον ἴδης θάλος ὄφθαλμοῖσιν,
 γηθήσεις ὄροων — μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται — 280

ἄξεις δ' αὐτίκα μιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

ἦν δέ τις εἶρηται σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,

ἣτις τοι φίλον υἷον ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,

τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὡς σε κελεύω·

φάσθαι τοι Νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι, 285

αἱ τόδε ναιετάουσιν ὄρος, καταειμένον ὕλη.

εἰ δέ κεν ἐξείπης καὶ ἐπέυξαι ἄφρονι θυμῷ,

ἐν φιλότῃ μιγῆναι εὖστεφάνῳ Κυθερείῃ,

Ζεὺς σε χολωσάμενος βαλέει πολόεντι κεραυνῷ.

εἶρηται τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῆσι νοήσας, 290

ἴσχεο, μηδ' ὀνόμαϊν, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆριν.

Ὡς εἰποῦσ', ἦϊξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.

.....
 Χαῖρε, θεὰ Κύπριοιο ἐνκτιμένης μεδέουσα·

σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

- Δήμητρον ἠΰκομον, σεμνήν θεόν, ἄρχομ' αἰδεῖν,
 αὐτήν, ἠδὲ θύγατρα τανύσφυρον, ἦν Αἰδωνεύς
 ἤρπαξεν, δῶκεν δὲ βαρύνκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
 νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου, ἀγλαοκάρπου,
 5 παίζουσαν κούρησι σὺν Ὠκεανοῦ βαθυκόλποις,
 ἄνθεά τ' αἰνυμένην, ῥόδα καὶ κρόκον ἠδ' ἴα καλά,
 λεμιῶν ἄμ μαλακόν, καὶ ἀγαλλίδας ἠδ' ὑάκινθον,
 νάρκισσόν θ', ὃν φῦσε δόλον καλυκώτιδι κούρη
 Γαῖα, Διὸς βουλῆσι, χαριζομένη Πολυδέκτη,
 10 θαυμασιὸν γανόωντα, σέβας δέ τε πᾶσιν ἰδέσθαι
 ἀθανάτοις τε θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
 τοῦ καὶ ἀπὸ ῥίζης ἑκατὸν κάρα ἐξεπεφύκει·
 κηῶδει δ' ὀδυῆ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
 γαῖά τε πᾶσ' ἐγέλασσε καὶ ἄλμυρον οἶδμα θαλάσσης.
 15 ἠ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἄμ' ἄμφω
 καλὸν ἄθυσμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθῶν εὐρύαγυια
 Νύσιον ἄμ πεδίον, τῇ ὄρουσεν ἄναξ Πολυδέγμων
 ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
 ἄρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσεόισιν ὄχοισιν
 20 ἠγ' ὀλοφυρομένην· ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῆ,

κεκλωμένη πατέρα Κρονίδα ἕπατον καὶ ἄριστον.
 οὐδέ τις ἀθανάτων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
 ἤκουσεν φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἑταῖροι·
 εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλά φρονέουσα
 αἶεν ἐξ ἄντρον, Ἐκάτη λιπαροκρήδεμνος,
 Ἡέλιός τε ἀναξ, Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
 κούρης κεκλωμένης πατέρα Κρονίδα· ὁ δὲ νόσφιν
 ἦστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστω ἐνὶ νηῶ,
 δέγμενος ἰσρὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.

25

Τὴν δ' ἀεκαζομένην ἤγεν Διὸς ἐννεσίησιν
 πατροκασίγνητος, πολυσημάντωρ Πολυδέγμων,
 ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
 ὄφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 λεῦσσε θεὰ, καὶ πόντον ἀγάρῳσον ἰχθυόεντα,
 ἀνγὰς τ' ἡελίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνήν
 ὄψεσθαι, καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετῶν·
 τόφρα οἱ ἐλπίς ἔθελγε μέγαν νόον, ἀχνυμένης περ

30

35

.....
 ἤχησαν δ' ὄρεων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
 φωνῆ ὑπὲρ ἀθανάτη· τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
 ὄξυ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις
 ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλησιν·
 κνάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὤμων,
 σεύατο δ', ὥστ' οἰωνός, ἐπὶ τραφερῆν τε καὶ ὑγρῆν
 μαιομένη. τῇ δ' οὔτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
 ἤθελεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 οὐδ' οἰωνῶν τις τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
 ἐννήμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Διὶ
 στρωφᾷτ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα·

40

45

οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἠδυπότοιο
 50 πάσσατ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χροῶα βάλλετο λουτροῖς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς ἤως,
 ἦντετό οἱ Ἐκάτη, σέλας ἐν χεῖρεσσιν ἔχουσα,
 καὶ ῥά οἱ ἀγγελεύουσα ἔπος φάτο, φώνησέν τε·

Πότνια Δήμητερ, ὠρηφόρε, ἀγλαόδωρε,
 55 τίς θεῶν οὐρανίων ἢ ἐθνητῶν ἀνθρώπων
 ἤρπασε Περσεφόνην, καὶ σὸν φίλον ἠκαχε θυμόν;
 φωνῆς γὰρ ἠκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
 ὅστις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα

.....
 Ὡς ἄρ' ἔφη Ἐκάτη· τὴν δ' οὐκ ἠμείβετο μύθῳ
 60 Ῥεῖης ἠνκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ
 ἠἴξ', αἰθρομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.

Ἥελιον δ' ἴοντο, θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 στῆν δ' ἵππων προπάροισθε, καὶ εἶρετο δῖα θεάων·

Ἥελι, αἰδεσσαί με θεάς ὑπερ, εἴ ποτε δή σευ
 65 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμόν ἴηνα·
 κούρην, τὴν ἔτεκον, γλυκερὸν θάλος, εἶδει κνυδρὴν,
 τῆς ἀδινῆν ὅπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
 ὥστε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν.
 ἀλλά — σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον

70 αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσιν —
 νημερτέως μοι ἔνισπε, φίλον τέκος, εἴ που ὄπωπας,
 ὅστις νόσφιν ἐμεῖο λαβῶν ἀέκουσαν ἀνάγκη
 οἴχεται, ἢ θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.

Ὡς φάτο· τὴν δ' Ὑπεριονίδης ἠμείβετο μύθῳ·

75 Ῥεῖης ἠνκόμου θυγάτηρ, Δήμητερ ἀνασσα,
 εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἄζομαι ἠδ' ἐλεαίρω

ἀγνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρω· οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ὅς μιν ἔδωκ' Αἴδη θαλερὴν κεκλήσθαι ἀκοιτῶν,
 αὐτοκασιγνήτῳ· ὃ δ' ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα 80
 ἀρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσαν.

ἀλλά, θεά, κατάπαυε μέγαν γόον· οὐδέ τί σε χρῆ
 μιάψ αὐτῶς ἀπλητον ἔχειν χόλον· οὐ τοι ἀεικῆς
 γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντῳ Αἰδωνεύς,
 αὐτοκασιγνήτος καὶ ὁμόσπορος, ἀμφὶ δὲ τιμὴν 85
 ἔλλαχεν, ὡς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη·
 τοῖς μετὰ ναιετάει, τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.

Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, τανύπτεροι ὡς τ' οἰωνοί.
 τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἴκετο θυμόν. 90

χωσαμένη δὴ ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίωνι,
 νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορῆν καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὄχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας καὶ πίονα ἔργα,
 εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν 95
 εἰσορόων γίγνωσκε, βαθυζώνων τε γυναικῶν,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἴκετο δῶμα,
 ὃς τότε Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.

Ἔζετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο, φίλον τετιμημένη ἦτορ,
 Παρθενίῳ φρέατι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὑπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης, 100
 γρηῖ παλαιγενεῖ ἐναλίγκιος, ἦτε τόκοιο
 εἰρηγῆται, δῶρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
 οἳαί τε τροφοί εἰσι θεμιστοπόλων βασιλῆων
 παίδων, καὶ ταμίαι κατὰ δῶματα ἠχήμεντα.
 τὴν δὲ ἴδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θυγάτρεις, 105

ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυντον, ὄφρα φέροιεν
 κάλπισι χαλκείησι φίλα πρὸς δώματα πατρός,
 τέσσαρες, ὥστε θεαί, κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,
 Καλλιδική καὶ Κλεισιδική, Δημῶ τ' ἐρώεσσα,
 110 Καλλιθή θ', ἣ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἀπασέων,
 οὐδ' ἔργων — χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὄρασθαι —
 ἀγχοῦ δ' ἰστιάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Τίς; πόθεν ἐσσί, γρηῦν, παλαιγενέων ἀνθρώπων,
 τίπιτε δὲ νόσφι πόλῃος ἀπέστιχες, οὐδὲ δόμοισιν
 115 πιλνᾶ; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρον σκίοεντα
 τηλίκαι, ὡς σύ περ ὦδε, καὶ ὀπλότεραι γεγάασιν,
 αἱ κέ σε φίλωνται ἡμὲν ἔπει, ἠδὲ καὶ ἔργω.

Ὡς ἔφραν· ἣ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
 τέκνα φίλ', αἰτινές ἐστε γυναικῶν θηλυτεράων,
 120 χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὗτοι ἀεικῆς
 ὑμῖν εἰρομένησιν ἀληθεῖα μυθήσασθαι.

Δηῶ ἐμοίγ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ·
 νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίη δ' ἀέκουσαν ἀνάγκη
 125 ἄνδρες ληϊστῆρες ἀπήγαγον· οἱ μὲν ἔπειτα
 νηὶ θεῶν Θεορικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
 ἠπίρου ἐπέβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ προμνήσια νηός.

ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἦρατο θυμός,
 130 λάθρη δ' ὄρηθεῖσα δι' ἠπίροιο μελαίνης,
 φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὄφρα κε μή μὲν
 ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀποναίατο τιμῆς.
 οὕτω δεῦρ' ἰκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα,
 ἣτις δὴ γαῖ' ἐστί, καὶ οἵτινες ἐγγεγάασιν.

ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 135

δοῖεν κουριδίουσ' ἀνδρας, καὶ τέκνα τεκέσθαι,
ὡς ἐθέλουσι τοκῆς· ἔμ' αὖτ' οἰκτεῖρατε, κοῦραι,
προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δῶμαθ' ἵκωμαι
ἀνέρος ἠδὲ γυναικός, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται. 140

καὶ κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
καλὰ τιθηνοίμην, καὶ δώματα τηρήσαιμι·
καὶ κεν λέχος στορέσαιμι μυχῶν θαλάμων ἐνπλήκτων
δεσπόσυννον, καὶ κ' ἔργα διδασκῆσαιμι γυναῖκας.

Φῆ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος 145
ἁδμῆς,

Καλλιδικῆ, Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·

Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
τειλάμεν ἀνθρώποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἠδ' ὀνομήνω
ἀνέρας, οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς, 150
δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόλης
εἰρύαται βουλήσιν καὶ ἰθείησιν δίκησιν·

ἡμὲν Τριπτολέμου πνικιμήδεος, ἠδὲ Διόκλου,
ἠδὲ Πολυξείνου, καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο,
καὶ Δολιχοῦ, καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο. 155

τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν·
τάων οὐκ ἂν τίς σε κατὰ πρόωιστον ὀπωπὴν
εἶδος ἀτιμήσασα, δόμων ἀπονοουφίσσειεν,
ἀλλὰ σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοεϊκέλος ἔσσι.
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς 160
ἔλθωμεν, καὶ μητροὶ βαθυζώνῃ Μεταναίῳ
εἵπωμεν τάδε πάντα διαμπερές, αἳ κέ σ' ἀνώγη

- ἡμέτερόνδ' ἵεναι, μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν·
 τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτω
 165 ὀψίγονος τρέφεται, πολυεΐχετος, ἀσπασίός τε.
 εἰ τόνγ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἤβης μέτρον ἴκοιτο,
 ρεῖά κέ τις σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρῆατι· ταὶ δὲ φαινὰ
 170 πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι.
 ῥίμφα δὲ πατρὸς ἴκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ
 ἔννεπον, ὡς εἶδόν τε καὶ ἔκλυον· ἡ δὲ μάλ' ὦκα
 ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείροني μισθῶ.
 αἱ δ', ὥστ' ἢ ἔλαφοι ἢ πόρτιες εἶαρος ὦρη
 175 ἄλλοντ' ἂν λειμῶνα, κορροσάμεναι φρένα φορβῆ,
 ὡς αἱ ἐπισχόμεναι ἐανῶν πτύχας ἱμεροέντων
 ἦϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὦμοις αἴσσαντο κροκηῖα ἄνθει ὁμοῖαι.
 τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεόν, ἔνθα πάρος περ
 180 κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς
 ἤγευνθ'. ἡ δ' ἄρ' ὀπισθε, φίλον τετιμημένη ἦτορ,
 στεῖχε, κατακροῆθεν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
 κυάνεος ῥαδινοῖσι θεᾶς ἐλελίζετο ποσσίν.
 αἴψα δὲ δώμαθ' ἴκοντο Διοτρεφέος Κελεοῖο,
 185 βᾶν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ
 ἦστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἱ δὲ παρ'
 αὐτὴν
 ἔδραμον. ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσί, καὶ ῥα με-
 λάθρου
 κῦρε κάρη, πλησεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.

τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρόν δέος εἶλεν· 190

εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο, καὶ ἐδριάασθαι ἄνωγεν.

ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὠρηφόρος, ἀγλαόδωρος,

ἤθελεν ἐδριάασθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,

ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα·

πρὶν γ' ὅτε δὴ οἱ ἔθθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα 195

πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφρον βάλε κῶας.

ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην·

δηρὸν δ' ἀφθογγος τετιμημένη ἦστί ἐπὶ δίφρου,

οὔδέ τιν' οὔτ' ἔπει προσπίτυσσετο, οὔτε τι ἔργω,

ἀλλ' ἀγέλαστος, ἀπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποιήτος, 200

ἦστο, πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρὸς.

πρὶν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα

πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνια, ἀγνήν,

μειδῆσαι, γελάσαι τε, καὶ ἴλαον σχεῖν θυμόν.

ἦ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὐαδεν ὄργαῖς 205

τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου

πλήσασ', ἢ δ' ἀνένευσ'· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκεν

πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ

δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερεῖνῃ.

ἦ δὲ κυκεῶ τέυξασα θεῶ πόρεν, ὡς ἐκέλευεν· 210

δεξαμένη δ' ὀσίης ἐπέβη πολυπότνια Δηῶ.

τῆσι δὲ μύθων ἦρχεν εὐζωνος Μετάνειρα·

Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὐ σε κακῶν ἀπ' ἔολπα τοκίων

ἔμμεναι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπὶ τοι πρόπει ὄμμασιν αἰδώς

καὶ χάρις, ὥσει πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλῆων. 215

ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη

τειλάμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς ἀυχένη κεῖται.

νῦν δ', ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσειται, ὅσσα τ' ἐμοὶ περ.
 παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπιον
 220 ὥπασαν ἀθάνατοι, πολυάρετος δέ μοι ἔστιν.
 εἰ τόνγ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἤβης μέτρον ἴκοιτο,
 ρεῖά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος Δημήτηρ·
 225 καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροισιν.
 παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὡς με κελεύεις·
 θρέψω· κοῦ μιν, ἔολπα, κακοφραδίησι τιθήνης
 οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται, οὔθ' ὑποταμνόν.
 οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
 230 οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
 χερσὶν τ' ἀθανάτησι· γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ.
 ὡς ἢ μὲν Κελεοῖο δαίφρονος ἀγλαὸν υἷόν,
 Δημοφώωνθ', ὃν ἔτικτεν εὐζωνος Μετάνειρα,
 235 ἔτρεφεν ἐν μεγάροις. ὃ δ' ἀέξετο δαίμονι ἴσος,
 οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος

. Δημήτηρ
 χρίεσκ' ἀμβροσίη, ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
 ἠδὺ καταπνείουσα, καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
 240 νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἠῦτε δαλόν,
 λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμα τέτυκτο,
 ὡς προθαλῆς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐώκει.
 καὶ κέν μιν ποιήσεν ἀγήρων τ' ἀθάνατόν τε,
 εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίησιν εὐζωνος Μετάνειρα,
 245 νύκτ' ἐπιτηρήσασα, θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
 σκέφατο· κώκυσεν δὲ, καὶ ἄμφω πλήξατο μηρῷ,

δείσασ' ὦ περὶ παιδί, καὶ ἄσθη μέγα θυμῷ·
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον Δημοφῶν, ξείνη σε πυρὶ ἐνὶ πολλῶ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν. 250

Ὡς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' αἴε δία θεάων.
τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
παῖδα φίλον, τὸν ἄελπιον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτεν,
χεῖρεσ' ἀθανάτησιν ἀπὸ ἔο θῆκε πέδονδε,
ἔξανελούσα πυρός, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς· 255
καὶ ῥ' ἄμυδις προσέειπεν ἔϋζωνον Μετόνειραν·

Νῆϊδες ἀνθρώποι καὶ ἀφράδμονες οὐτ' ἀγαθοῖο
αἴσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι, οὔτε κακοῖο·
καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίησι τεῆς μήκιστον ἄσθης.

Ἴστω γὰρ, θεῶν ὄρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ, 260
ἀθάνατόν κεν τοι καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα

παῖδα φίλον ποιήσα, καὶ ἀφθιτον ὦπασα τιμῆν·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὡς κεν θάνκτον καὶ Κῆρας ἀλύξαι·
τιμὴ δ' ἀφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται, οὔνεκα γούνων
ἡμετέρων ἐπέβη, καὶ ἐν ἀγκοίνησιν ἴαυσεν. 265

ὦρησιν δ' ἄρα τοῦγε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν
αἰὲν ἐν ἀλλήλοισι συνάξουσ' ἤματα πάντα.

.....
εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥτε μέγιστον
ἀθανάτοις θνητοῖς τ' ὄνειρα καὶ χάσμα τέτυκται. 270
ἀλλ' ἄγε μοι νηόν τε μέγαν καὶ βωμόν ὑπ' αὐτῶ
τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Καλλιχόρου καθύπερθε, ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
ὄργια δ' αὐτῇ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὡς ἂν ἔπειτα,

- 275 εὐαγέως ἔρδοντες, ἔμὸν νόον ἰλάσκεισθε.
 Ὡς εἰποῦσα θεὰ, μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψεν,
 γῆρας ἀπωσαμένη, περὶ τ' ἀμφὶ τε κάλλος ἄητο·
 ὀδμή δ' ἱμερόεσσα θυηέντων ἀπὸ πέπλων
 σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροῶς ἀθανάτοιο
- 280 λάμπει θεᾶς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμους,
 ἀνγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος, ἀστεροπῆς ὡς·
 βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάρων. τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
 δηρὸν δ' ἀφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τι παιδὸς
 μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.
- 285 τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἔλεινῃν,
 κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστράτειαν λεχέων θόρον· ἦ μὲν ἔπειτα
 παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα, ἐῷ ἐγκάιθετο κόλπῳ·
 ἦ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι· ἦ δ' ἔσσυτο πόσσ' ἀπαλοῖσιν,
 μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
- 290 ἀγρόμεναι δὲ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα,
 ἀμφαγαπαζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός·
 χειρότεροι γὰρ δὴ μιν ἔχον τροφοὶ ἠδὲ τιθῆναι.
 Αἰ μὲν παννύχιαι κυδρήν θεὸν ἰλάσκοντο,
 δείματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηῃσιν
- 295 εὐρυβίῃ Κελεῷ νημερτέα μνθήσαντο,
 ὡς ἐπέτελλε θεὰ, καλλιστέφανος Δημήτηρ.
 αὐτὰρ ὄγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαόν,
 ἦρωγ' ἠῦκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
 ποιῆσαι καὶ βωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
- 300 οἳ δὲ μάλ' αἰψ' ἐπίθοντο, καὶ ἔκλυον ἀνδήσαντος,
 τεῦχον δ', ὡς ἐπέτελλ'. ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴση.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν, καὶ ἐρώησαν καμάτοιο,
 βάν ῥ' ἴμεν οἴκαδ' ἕκαστος· αὐτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ

ἐνθα καθεζομένη μακάρων ἀπονόσφιν ἀπάντων,
μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός. 305

αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν
ποίησ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον, οὐδέ τι γαῖα
σπέρμ' ἀνίει· κρύπτειν γὰρ εὐστέφανος Δημήτηρ.
πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες ἔλκον ἀρούραις·
πολλὸν δὲ κρῖ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ. 310

καὶ νῦν κε πάμπαν ὄλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων
λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν
καὶ θυσιῶν ἡμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν, εἴῃ δ' ἐφράσσατο θυμῷ.

Ἴριον δὴ πρῶτον χρυσόπτερον ὤρσε καλέσσαι 315
Δήμητρον ἠΰκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν.

ὣς ἔφαθ'· ἥ δὲ Ζηνὶ κελαινεφεῖ Κρονίῳ
πείθετο, καὶ μεσσηγὺν διέδραμεν ὦκα πόδεσσι.
ἔκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσίνος θυοέσσης,
εὖρεν δ' ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον, 320
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Δήμητερ, καλέει σε πατήρ Ζεὺς ἀφθιτα εἰδώς,
ἔλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετῶν.

ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.

Ὡς φάτο λισσομένη· τῇ δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός. 325

αὐτίς ἔπειτα θεοὺς μάκαρας Ζεὺς αἰὲν εἶοντας
πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κίοντες
κίκλησκον, καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
τιμᾶς θ', ἃς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
ἀλλ' οὐτίς πείσαι δύνατο φρένας ἠδὲ νόημα 330

θυμῷ χωομένης· στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους.
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε, θυώδεος Οὐλύμπιο

πρὶν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
πρὶν ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἔην εὐώπιδα κούρην.

335 Ἀντάρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βαρύνκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
εἰς Ἐρεβος πέμψε χρυσόρῥαπιν Ἀργειφόντην,
ὄφρ' Αἴδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν,
ἄγνῆν Περσεφόνειαν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος

340 ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλλήξειε χόλοιο.

Ἐρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης
ἔσσυμένως κατόρουσε, λιπὼν ἔδος Οὐλύμποιο.
τέτμε δὲ τόνγε ἀνακτα δόμων ἔντοσθεν ἔοντα,
ἦμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,

345 πόλλ' ἀεκαζομένη μητρὸς πόθῳ· ἢ δ' ἐπ' ἀτλήτων
ἔργοις θεῶν μακάρων μητίσεται βουλήν.

ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·

Αἴδη κνανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Ζεὺς με πατήρ ἠνώγεν ἀγανῆν Περσεφόνειαν

350 ἔξαγαγεῖν Ἐρέβουςφι μετὰ σφέας, ὄφρα ἐ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
ἀθανάτοις πάνσειεν· ἐπεὶ μέγα μῆδεται ἔργον,
φθῖσαι φύλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ
τιμὰς

355 ἀθανάτων· ἢ δ' αἶνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσιν
μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυνώδεος ἔνδοθι νηροῦ
ἦσται, Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ ἀναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς
ὄφρ' ὄσιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.

360 ἔσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι Περσεφρονείῃ·

Ἔρχεο, Περσεφόνη, παρὰ μητέρα κνανόπεπλον,
 ἦπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
 μηδὲ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων.
 οὐ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικῆς ἔσσομ' ἀκοίτης,
 αὐτοκασίγνητος πατρός Διός· ἐνθάδ' ἰούσα,
 δεσπόσσης πάντων, ὅποσα ζῶει τε καὶ ἔρπει,
 τιμὰς δὲ στήσῃσθα μετ' ἀθανάτοισι μέγιστας.
 τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἡματα πάντα,
 οἳ κεν μὴ θυσίησι τεὸν μένος ἰλάσκονται,
 εὐαγέως ἔρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελεῦντες.

365

370

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνη,
 καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάσματος· ἀντάρ ὄγ'
 αὐτῇ

ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάθρη,
 ἀμφὶ ἑνωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἡματα πάντα
 αὐθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι, κνανοπέπλω.

375

ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφιν
 ἔντηεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Αἰδωνεύς.
 ἡ δ' ὄχεων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
 ἦρία καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλησιν,
 σέυε δι' ἐκ μεγάρων· τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.

380

ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήρυσαν· οὐδὲ θάλασσα
 οὐθ' ὕδωρ ποταμῶν, οὐτ' ἄγχεα ποιήεντα,
 ἵππων ἀθανάτων, οὐτ' ἄκρως, ἔσχεθον ὄρμην,
 ἀλλ' ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἦερα τέμνον ἰόντες.
 στήσῃσθε δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν εὐστέφανος Δημήτηρ,

385

νηοῖο προπάροιθε θυάδεος· ἡ δὲ ἰδοῦσα
 ἦιξ', ἦντε μαινὰς ὄρος κατὰ δάσκιον ὕλη.

Περσεφόνη δ' ἐτέρω

- μητρὸς ἐῆς κατ
- 390 ἄλτο θεῖν
- τῇ δὲ
- ἄ
- Τέκνον, μή ῥά τι μ
- βρώμης· ἐξάνδ
- 395 ὡς μὲν γάρ κε νέουσ
- καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ, κελαινεφεῖ Κρονίῳνι,
 ναιεταίοις, πάντεσσι τετιμένη ἄθανάτοισιν.
 εἰ δ' ἐπάσω, πάλιν αὐτίς ἰοῦσ', ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 οἰκήσεις ὀρέων τριτάτην μ
- 400 τὰς δὲ δύο παρ' ἐμοὶ τε καὶ ἄλλοις ἄθανάτοισιν.
 ὅπποτε δ' ἀνθεσι γαῖ' εὐώδεσιν εἰαρινοῖσιν
 παντοδαποῖς θάλλει, τότ' ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
 αὐτίς ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς, θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.
 καὶ τίνι σ' ἐξαπάτησε δόλω κρατερός Πολυδέγμων;
- 405 Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλῆς ἀντίον ἠΐδα·
 τοίγαρ ἐγὼ τοι, μήτηρ, ἐρῶ νημερτέα πάντα·
 εὐτέ μοι ἦλθ' Ἑρμῆς ἐριούμιος, ἄγγελος ὠκύς,
 παρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανόωνων,
 ἐλθεῖν ἐξ Ἑρέβους, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα
- 410 λήξαις ἄθανάτοισι χόλον καὶ μῆριος αἰνῆς·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάσματος. αὐτὰρ ὁ λάθρη
 ἔμβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον, μελιθεῖ ἐδωδήν,
 ἄκουσαν δὲ βίη με προσηνάγκασσε πάσασθαι.
 ὡς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυνκινὴν διὰ μῆτιν
- 415 ὄχετο, πατρὸς ἐμοῖο, φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης,
 ἐξερέω, καὶ πάντα δῖζομαι, ὡς ἐρεῖνεις.

ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἂν ἡμερτὸν λειμῶνα,
 Δευκίπτη, Φαινῶ τε καὶ Ἥλεκτρον καὶ Ἰάνθη,
 καὶ Μελίτη, Ἰάχη τε, Ῥόδειά τε, Καλλιρόη τε,
 Μηλόβοσις τε, Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις, 420

Χρυσήϊς τ', Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τ', Ἀδμήτη τε,
 καὶ Ῥοδόπη, Πλουτώ τε καὶ ἡμερόεσσα Καλυψώ,
 καὶ Στύξ, Οὐρανίη τε, Γαλαξάνη τ' ἐρατεινή,
 [Παλλάς τ' ἐγχεμάχη, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,]

παίζομεν, ἢ δ' ἄνθεα δρεπόμεν χεῖρεσσ' ἐρόεντα, 425

μίγδα κρόκον τ' ἄγανόν, καὶ ἀγαλλίδας ἢ δ' ὑάκινθον,
 καὶ ῥοδέας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 νάρκισσόν θ', ὃν ἔφυσ', ὡσπερ κρόκον, εὐρεῖα χθῶν.
 αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάσματι γαῖα δ' ἔνεοθεν
 χώρησεν, τῆς δ' ἐκθοῖ ἀναξ κρατερός Πολυδέγμων. 430

βῆ δὲ φέρον ὑπὸ γαῖαν ἐν ἄσμασι χρυσείοισιν
 πόλλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῆ.
 ταῦτά τοι ἀγνυμένη περ ἀληθεῖα πάντ' ἀγορεύω.

Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ὁμόφρονα θυμὸν
 ἔχουσαι,

πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἴαινον, 435
 ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός,
 γῆθοσύνας δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων, ἔδιδόν τε.

τῆσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἐκάτη λιπαροκρήδεμνος·
 πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἀγνήν·
 ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἀνασσα. 440

τῆς δὲ μετ' ἄγγελον ἦκε βαρύνκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
 Ῥεῖην ἠΰκομον, Δημήτερα κυανόπεπλον
 ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμᾶς
 δωσέμεν, ἅς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

- 445 νεῦσε δὲ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 τὰς δὲ δύο παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
 ἔσσυμένως δ' ἦιξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
- 450 ἔς δ' ἄρα Ῥάριον ἴξε, φερέσβιον οὔθαυ ἀρούρης
 τὸ πρῖν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέσβιον, ἀλλὰ ἔκηλον
 ἐστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κοῖ λευκὸν
 μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· ἀντὰρ ἔπειτα
 μέλλεν ἄφαρ ταυαοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν,
- 455 ἦρος ἀεξομένοιο, πέδω δ' ἄρα πίονες ὄγμοι
 βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἔλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
 ἔνθ' ἐπέβη πρῶτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρογγέτιο·
 ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῶ.
 τὴν δ' ὧδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμος·
- 460 Δεῦρο, τέκος, καλέει σε βαρύνκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
 ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 δωσέμεν, ἄς κ' ἐθέλῃςθα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 νεῦσε δὲ σοι κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
- 465 ἀθανάτοισιν.
 σθαι, ἐῷ δ' ἐπένευσς κάρητι.
 ἀλλ' ἴθι, τέκνον ἐμόν, καὶ πείθεο, μηδέ τι λίην
 ἀζηχῆς μενέαινε κελαινεφεῖ Κρονίωνι.
 αἴψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισιν.
- 470 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν εὐστέφανος Δημήτηρ·
 αἴψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.
 πᾶσα δὲ φύλλοισιν τε καὶ ἀνθεσιν εὐρεῖα χθῶν
 ἔβρισ'· ἦ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσιν

δεῖξε, Τρίπτολέμω τε, Διοκλεῖ τε πληξίππω,
 Εὐμόλπου τε βίη, Κελεῶ θ', ἠγήτορι λαῶν, 475
 δρημοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν,
 [Τρίπτολέμω τε, Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ]
 σεμνά, τὰ τ' οὐπὼς ἔστι παρεξίμεν, οὔτε πυθέσθαι,
 οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄγος ἰσχάνει αὐδήν.
 ὄλβιος, ὃς τὰδ' ὄπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων· 480
 ὃς δ' ἀτελής ἱερῶν, ὅς τ' ἔμμορος, οὔποθ' ὁμοίην
 αἴσαν ἔχει, φθίμενός περ, ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάνθ' ὑπεθήκατο διὰ θεάων,
 βᾶν ὃ ἴμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγουρι ἄλλων.
 ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διὶ τερπικεραίνῳ 485
 σεμναὶ τ', αἰδοῖαί τε. μέγ' ὄλβιος, ὄντιν' ἐκεῖναι
 προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
 αἴψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
 Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν

.
 Ἄλλ' ἄγ', Ἐλευσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσα, 490
 καὶ Πάρον ἀμφιρύτην, Ἄντρονά τε πετροήεντα,
 πότνια, ἀγλαόδωρ', ὠρηφόρε, Διοῖ ἀνασσα,
 αὐτῆ, καὶ κούρη, περικαλλῆς Περσεφόνηια,
 πρόφρων ἀντ' ὠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς. 495

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλήν Ἀφροδίτην
 ἄσομαι, ἢ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογγεν
 εἰναλίης, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
 ἤνεικεν κατὰ κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 5 ἄφρω ἔνι μαλακῷ. τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὠραι
 δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσαν·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτω στεφάνην εὐτυκτον ἔθηκαν,
 καλήν, χρυσεῖην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
 ἀνθεμ' ὄρειχάλκου, χρυσοῖό τε τιμήεντος·
 10 δειρῆ δ' ἄμφ' ἀπαλῆ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
 ὄρμοισι χρυσείοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
 Ὠραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὅππότε ἴοιεν
 ἐς χορὸν ἡμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ κόσμον ἔθηκαν,
 15 ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
 χερσὶ τ' ἐδεξιόωντο, καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
 εἶναι κουριδίην ἄλοχον, καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.

.
 Χαῖρ', ἐλικοβλέφαρε, γλυκνυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
 20 νίκην τῶδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον αἰοιδίην·
 αὐτὰς ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΣΤ.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ἄμφι Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν,
μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἄλος ἀτρυγέτιοι,
ἀκτῆ ἔπι προβλήτι, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἑοικώς,
πρωθήβη· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι,
κνάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις 5
πορφύρεον. τάχα δ' ἀνδρες εὐσσέλμου ἀπὸ νηὸς
ληϊσταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἤγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες
νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἐκθορον· αἴψα δ' ἐλόντες
εἶσαν ἐπὶ σφειτέρης νηὸς, κεχαρημένοι ἦτορ. 10
υἱὸν γὰρ μιν ἔφαντο Διοτρεφέων βασιλῆων
εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθειλον δεῖν ἀργαλέοισιν.
τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πίπτον
χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
ὄμμασι κνανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας, 15
αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·

Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἐλόντες,
καρτερόν! οὐδὲ φέρειν δύναται μιν νηῦς εὐεργής.
ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστίν, ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἢ Ἡοσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν 20
εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.

ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπειροιο μελαίνης
 αὐτίκα· μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μήτι χολωθεῖς
 ὄρση ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.

25 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερώ ἠνίπαπε μύθῳ·
 δαμόνι, οὔρον ὄρα, ἅμα δ' ἰστίον ἔλκεο νηός,
 σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὐτ' ἀνδρεσσι μελήσει.
 ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται, ἢ ὄγε Κύπρον,
 ἢ ἐς Ὑπερβορέους, ἢ ἑκασιέρω· ἐς δὲ τελευτήν

30 ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα,
 οὓς τε κασιγνήτους· ἐπεὶ ἦμιν ἔμβραλε δαίμων.

Ὡς εἰπὼν, ἰστόν τε καὶ ἰστίον ἔλκετο νηός.

ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἅμφι δ' ἄρ' ὅπλα
 κατάνυσαν· τάχα δὲ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.

35 οἶνος μὲν πρῶτιστα θοῆν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
 ἠδύποτος κελάρυς εὐώδης, ὄρνυτο δ' ὀδμή
 ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
 αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἰστίον ἐξετανύσθη
 ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ

40 βότρυες· ἅμφ' ἰστόν δὲ μέλας εἰλίσσεται κισσός,
 ἀνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
 πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον. οἱ δὲ ἰδόντες
 Μηδείδην τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον

γῆ πελάαν· ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηός
 45 δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν· ἐν δ' ἄρα
 μέσση

ἄρκτον ἐποίησεν λασιάνχενά, σήματα φαίνων·
 ἄν δ' ἔστη μεμανῖα, λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄρκου
 δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ' ἐς πρύμνην ἐφόβηθεν,
 ἅμφι κυβερνήτην δὲ, σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα,

ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὁ δ' ἑξαπίνης ἐπερούσας 50
 ἄρχον ἔλ'· οἱ δὲ θύραζε, κακὸν μόρον ἐξαλύοντες,
 πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἄλα διαν,
 δελφῖνες δ' ἐγένοντο. κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
 ἔσχεθε, καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον, εἶπέ τε μῦθον·

Θάρσει, δῖε κάτω, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ· 55
 εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ
 Καδμηῆς Σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα.

.....
 Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἔστιν,
 σεῖό γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμηῆσαι ἀοιδίην.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

- 5 Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
 ὄβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστά,
 καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἕρκος Ὀλύμπου,
 Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
 5 ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγέ φωτῶν,
 ἠγορέης σκηπτουῆχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
 αἰθέρος ἐπιαπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πᾶλοι
 ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσιν·
 κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτῆρ εὐθαρσέος ἠβης,
 10 προῦ καταστίλβων σέλας ὑπόθεν ἐς βιότητα
 ἡμετέρην καὶ κάροτος Ἀρήιον· ὥς κε δυναίμην
 σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμοῖο καρήνου,
 καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὄρμην,
 θυμοῦ τ' αὖ μένος ὄξυ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθισιν
 15 φνλόπιδος κρονεῆς ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος
 δός, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
 δυσμενέων προφυγόντα μόθον, Κῆρας τε βιαίας.

ἄπειν ἔπει, Μο
 ῥθρον ἰοχέωρα
 ἔπειτος ἄρα
 ἴμα δια Σμῆρον
 Κλαρον ἀμειλί
 πται, μινάων ἐ

 Καὶ σὺ μὲν οὐ
 ἔτιγ ἐγὼ σὲ πρ
 τὸ δ' ἐγὼ ἀρξάμ

Κετρογενῆ Κε
 εἰχα δῶρα διδο
 εἰ μειδιάει, καὶ

 Χαῖρε, θεά, Σ
 αὶ πάσης Κετρο
 ἔτιγ ἐγὼ καὶ σ

H.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἐκάτῳ,
 παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
 ἣθ' ἵππους ἄρσασα βαθυχοίνοιο Μέλῃτος,
 ῥίμφα δια Σμύρνης παγχρούσειον ἄρμα διώκει
 ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 5
 ἦσται, μιμνάζων ἑκατηβόλον Ἰοχέαιραν.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαί θ' ἅμα πάσαι, ἀοιδῆ·
 αὐτὰρ ἐγὼ σέ πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν,
 σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Θ.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Κυπριογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἣτε βροτοῖσιν
 μέλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερῶν δὲ προσώπων
 αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἡμερτὸν φέρει ἄνθος.

Χαῖρε, θεᾶ, Σαλαμῖνος ἐνκτιμένης μεδέουσα,
 καὶ πάσης Κύπρου, δὸς δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδίην· 5
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

I.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπολιν ἄρχομ' αἶδειν,
 δεινὴν, ἣ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμῆϊα ἔργα,
 περθόμεναί τε πόλῃες, αὐτὴ τε πτόλεμοί τε,
 καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισσόμενόν τε.

.....

Χαῖρε, θεά· δὸς δ' ἄμμι τύχην, εὐδαιμονίην τε.

IA.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

Ἥρην αἶδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥεῖη,
 ἀθανάτην βασιλείαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
 Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην, ἄλοχόν τε,
 κλυδρὴν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
 ἄζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

IB.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρο' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' αἶδειν,
 αὐτήν, καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.

.....

Χαῖρε, θεά, καὶ τήνδε σάω πόλιν· ἄρχε δ' αἰοιδῆς.

II.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ὕμναι, Μοῦσα λιγεία, Διὸς θύγατερ μέγαλοιο·
 ἢ κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχῆ, σὺν τε βρόμος αὐλῶν
 εὐαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγῆ, χαροπῶν τε λεόντων,
 οὐρεά τ' ἠχήμεντα, καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.

5

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαί θ' ἅμα πᾶσαι, ἀοιδῆ.

IIA.

ΕΙΣ

ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

Ἡρακλέα, Διὸς υἱόν, ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
 γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἐνὶ καλλιχόροισιν
 Ἀλκμήνῃ, μιχθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι·
 ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθρόεσφατον ἠδὲ θάλασσαν
 πλαζόμενος, πομπῆσιν ὑπ' Εὐρουσθῆος ἀνακτος,
 πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτη·
 νῦν δ' ἠδὴ κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου
 ναίει τερπόμενος, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.

5

Χαῖρε, ἀναξ, Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ
 ὄλβον.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰητήρα νόσων, Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' αἰεῖδεν,
 υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο διὰ Κορωνίς
 Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύου βασιλῆος,
 χάσμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.

.....
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ'
 αἰοιδῆ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Κάστορα καὶ Πολυδεύκ' αἰεῖδο, Μοῦσα λιγεία,
 Τυνδαρίδας, οἱ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
 τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Δήδη,
 λάθρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίῳνι.

.....
 Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

ΙΖ.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἐρμῆν ἀείδω Κυλλήριον, Ἀργειφόντην,
 Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
 ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
 Ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα,
 αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον, 5
 ἄνθρωποι ναιετάουσα παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων
 Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
 εὔτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρη·
 λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητοὺς τ' ἀν-
 θρώπους.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος νιέ· 10
 σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Χαῖρ', Ἐρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἑάων.

ΙΗ.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

Ἀμφί μοι Ἐρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
 αἰγιπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅστ' ἀνὰ πίση
 δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροθήσει Νύμφαις·
 αἶτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα,
 Πᾶν ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεόν, ἀγλαέθειρον, 5

- αὐχμήενθ', ὅς πάντα λόφον νικρόεντα λέλογχεν,
 καὶ κορυφὰς ὄρεων καὶ πετρήεντα κέλευθα·
 φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πικνὰ,
 ἄλλοτε μὲν ῥεΐθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
 10 ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι διοιχνεῖ,
 ἄκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
 πολλάκι δ' ἀργινόμεντα διέδραμεν οὖρεα μακρὰ,
 πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασα, θῆρας ἐναίρων,
 ὄξεα δευρόμενος· τότε δ' ἔσπερος ἔκλαγεν οἶος,
 15 ἄγρης ἐξανιών, δονάκων ὑπο μοῦσαν ἀθύρων
 νήδυμον· οὐκ ἂν τόνγε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
 ὄρνις, ἢ ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισιν
 θρήνον ἐπιπροχέουσ' ἰάχει μελίγηρυν ἀσιδῆν.
 σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὄρεστιάδες, λιγύμολποι,
 20 φοιτῶσαι πύκα ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
 μέλπονται· κορυφὴν δὲ περιστένει οὖρεος ἠχώ —
 δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν, τότε δ' ἐς μέσον
 ἔρπων,
 πικνὰ ποσσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφουινὸν
 λυγκὸς ἔχει, λιγυρῆσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς —
 25 ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἦδ' ὑάκινθος
 εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίη.
 ὕμνευσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπιον·
 οἶόν θ' Ἐρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
 ἔννεπον, ὡς ὄγ' ἅπασι θεοῖς θεὸς ἄγγελός ἐστιν.
 30 καὶ ῥ' ὄγ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
 ἐξίκετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν·
 ἔνθ' ὄγε, καὶ θεὸς ὦν, ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμειεν
 ἀνδρὶ πάρα θνητῷ. θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθῶν,

Νύμφη ἔϋπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότῃτι μιγῆναι·
 ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν· τέκε δ' ἐν μεγάροισιν 35
 Ἑρμείῃ φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
 αἰγιόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἠδυγέλωτα·
 φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη·
 δεῖσε γάρ, ὡς ἶδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἠϋγένειον.
 τὸν δ' αἰψ' Ἑρμείας ἐριούνιος ἐς χεῖρα θῆκεν 40
 δεξάμενος· χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
 ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε, παῖδα καλύψας
 δέρμασιν ἐν πυκινόϊσιν ὄρεσκώοιο λαγωῦ·
 παρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
 δεῖξε δὲ κοῦρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἕτεροφθεν 45
 ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος·
 Πᾶνα δὲ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἕτεροφεν.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἀναξ· λίτομαι δέ σ' αἰοιδῆ·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΙΘ.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ἥφαιστον κλυτόμητιν αἰίδεο, Μοῦσα λιγεῖα,
 ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
 ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τὸ πάρος περ
 ἀντροῖς ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν, ἠϋτε θῆρες·
 νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες, 5
 ῥηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 εὐκῆλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.

Ἄλλ' ἤληθ', Ἥφαιστε· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.
 Odys. II.

Κ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερόγων λίγ' αἶδει,
 ὄχθη ἐπιθρόσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα,
 Πηρείον· σὲ δ' αἰδὸς, ἔχων φόσμιγγα λίγειαν,
 ἠδυεπῆς προῦτιόν τε καὶ ὕστατον αἶέν αἶδει.

.....
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· ἴλαμαι δέ σ' αἰοιδῆ.

ΚΑ.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἄμφι Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' αἶδειν,
 γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
 πόντιον, ὅςθ' Ἐλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγᾶς.
 διχθᾶ τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
 ὕππων τε δμητῆρ' ἔμεναι, σωτῆρά τε νηῶν.

.....
 Χαῖρε Ποσεῖδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
 καὶ μάκαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.

ΚΒ.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ζήνα, θεῶν τὸν ἄριστον, αἰέσομαι, ἠδὲ μέγιστον,
 εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅστις Θέμιστι
 ἐγκλιδὸν ἐξομένην πυκινούς ὄαρους ὀαρίζει.

.....
 Πληθ', εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιστε, μέγιστε.

ΚΓ.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

Ἰστίη, ἦτε ἄνακτος, Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
 αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
 ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐνήεα θυμὸν ἔχουσα,
 σὺν Διὶ μητιόεντι, χάριν δ' ἅμ' ὄπασσον ἀοιδῆ.

ΚΔ.

ΕΙΣ

ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μουσάων ἄρχωμαι, Ἀπόλλωνός τε Διός τε.
 ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
 ἐκ δὲ Διός βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
 5 φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδῆ.

Χαίρετε, τέκνα Διός, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδίην·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΚΕ.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκόμην Διόνυσον, ἐρίβρομον, ἄρχομ' ἀεΐδειν,
 Ζηνός καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
 ὃν τρέφον ἠΰκομοι Νύμφαι, παρὰ πατρός ἀνακτος
 δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον,
 5 Νύσης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξατο πατρός ἔκητι
 ἄντρον ἐν εὐώδει, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύνυμον ἔθρεψαν,
 δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
 κισσῶ καὶ δάφνη πεπνυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἔποντο
 10 Νύμφαι, ὁ δ' ἐξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
 δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὐτίς ἰκέσθαι,
 ἐκ δ' αὐτῶ ὥράων ἐς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

ΚΣΤ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

.
 οἱ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οἱ δ' Ἰκάρω ἠνεμοέσση
 φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξω, Δῖον γένος, Εἰραφιῶτα,
 οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῶ ποταμῶ βαθυδινήεντι
 κυσσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τριπικεράνῳ,
 ἄλλοι δ' ἐν Θήβησιν, ἄναξ, σέ λεγόουσι γενέσθαι· 5
 ψευδόμενοι. σέ δ' ἔτικτε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
 ἔστι δέ τις Νύση, ὑπάτον ὄρος, ἀνθέον ὕλη,
 τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιοιο ῥοάων

.
 καὶ οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς. 10
 ὡς δέ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ
 ἀνθρώποι ῥέξουσι τεληέσσας ἑκατόμβας.

.
 Ἥ, καὶ κνανέησιν ἐπ' ὄφρῆσι νεῦσε Κρονίαν·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερῶσαντο ἀνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 15

.
 Ὡς εἰπὼν, ἐπένευσε καρήατι μητιέτα Ζεὺς.

.
 Ἰληθ', Εἰραφιῶτα, γυναιμανές· οἱ δέ σ' αἰοῖδοι
 ἄδομεν ἀρχόμενοι λίγοντές τ'· οὐδέ πη ἔστιν,
 σεῖ' ἐπιληθόμενον ἱερῆς μεμνήσθαι αἰοιδῆς.

.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ' εἰραφιῶτα, 20
 σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἧπερ καλέουσι Θυώνην.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

- Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον, κελαδεινήν,
 παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
 αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος·
 ἢ κατ' ὄρη σκίοεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
 5 ἄγρη τερπομένη παγχρούσεα τόξα τιταίνει,
 πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
 ὑψηλῶν ὄρεων, ἰάχει δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
 δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δέ τε γαῖα,
 πόντος τ' ἰχθυόεις· ἢ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
 10 πάντῃ ἐπιστρέφεται, θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
 αὐτὰρ ἐπὶν τεροφθῆ θηροσκοπὸς Ἰοχέαιρα,
 εὐφρήνη δὲ νόον, χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα,
 ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτσιο φίλοιο,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον,
 15 Μουσέων καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
 ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰούς,
 ἠγείται, χαρίεντα περὶ χροῖ κόσμον ἔχουσα
 ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἰεῖσαι
 ὑμνεῦσιν Δητῶ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας,
 20 ἀθανάτων βουλῆ τὴν καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.

.....
 Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Δητοῦς ἠὔκομοιο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τὴν καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΚΗ.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, κνδρὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀεΐδειν,
 γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
 παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπολιν, ἀλκήμεσαν,
 Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγένεατο μητίετα Ζεὺς
 σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν, 5
 χρύσεα, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὄρωντας
 ἀθανάτους. ἦ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
 ἐσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρῖνον,
 σείσασ' ὄξυν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίξειτ' Ὀλυμπος
 δεινὸν ὑπὸ βρῖμῃ Γλαυκῶπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα 10
 σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
 κύμασι πορφυρέοισι κνκῶμενος, ἔσχετο δ' ἄλμη
 ἔξαπίνης· στήσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
 εἴλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοεῖκελα τεύχη, 15
 Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.

.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝ.

Ἰστίη, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων
ἔδρην αἰδίου ἔλαχες, πρεσβηΐδα τιμῆν

.....
καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμῆν· οὐ γὰρ ἄτερ σου
5 εἰλαπῖναι θνητοῖσιν, ἵν' οὐ πρότῃ πυμάτῃ τε
Ἰστίη ἀρχόμενος σπένδει μελιθεῖα οἶνον.

.....
καὶ σύ μοι, Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρῥαπι, δῶτορ ἑάων·
ναίετ' εὐνοῖα καλὰ, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν

.....
10 Ἰλαος ὢν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
Ἰστίη. ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰδότες ἔργματα καλὰ, νόῳ θ' ἔσπεσθε καὶ ἤβῃ.

.....
Χαῖρε, Κρόνου θυγάτερ, σύ τε καὶ χρυσόρῥαπις
Ἐρμῆς·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

Σ ΤΗΝ Μ

Ἰστίαν παμμήτερον
πρεσβηΐδα, ἣ φέρει
ἅπαντα ἅσα χθόνα δια-
σπένδει ἅσα ποτῶνται, τ
ἡ σέο δ' εὐπαιδὲς τε
ἵππια· σέο δ' ἐχεται
θνητοῖς ἀνθρώποις
προσφρον τιμῆσαι·
βρίθει μὲν σπιν ἀ-
κτῆσαι εὐθρηΐ, ο
ἵτιοι δ' εὐνομήσει
μοσανέουσ', ἄλδος
παῖδες δ' εὐφροσά-
ταρθεναίκαί τε χορ-
παῖζονσαι σκαίρον
ἵες καὶ σὺ τιμῆσαι
.....
Χαῖρε, θεῶν μη-
προσφρον δ' ἀντ' ἡ
ἵππια ἐγὼ καὶ σέο

Α.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Γαῖαν παμμήτειραν αἰέσομαι, ἠϋθέμεθλον,
 πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ', ὅπόσ' ἔστιν,
 ἡμὲν ὅσα χθόνα διὰν ἐπέρχεται, ἠδ' ὅσα πόντον,
 ἠδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
 ἐκ σέο δ' εὐπαιδὲς τε καὶ εὐκαρποὶ τελέθουσιν, 5
 πότνια· σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἠδ' ἀφελῆσθαι
 θνητοῖς ἀνθρώποισιν. ὃ δ' ὄλβιος, ὃν κε σὺ θυμῶ
 πρόφρων τιμήσεις· τῷ τ' ἀφθονα πάντα πάρεστιν.
 βρίθει μὲν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ κατ' ἀγροὺς
 κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπύμπλαται ἐσθλῶν· 10
 αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
 κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
 παῖδες δ' εὐφροσύνη νεοθηλεῖ κυδιόωσιν,
 παρθενικαὶ τε χοροῖς εὐανθέσιν εὐφροσι θυμῶ
 παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἀνθεα μαλθακὰ ποίης, 15
 οὓς κε σὺ τιμήσεις, σεμνή θεά, ἀφθονε δαῖμον.

.
 Χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 πρόφρων δ' ἀντ' ὠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Ἡλιον ὑμνεῖν αὐτε, Διὸς τέκος, ἄρχεο, Μοῦσα,
 Καλλιόπη, φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
 γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων,
 5 αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
 Ἡῶ τε ῥοδόπηχυν, εὐπλόκαμόν τε Σελήνην,
 Ἡελίόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἵπποις ἐμβεβαῶς· σμερδνὸν δ' ὄγε δέρεται ὄσσοις
 10 χρυσῆς ἐκ κόρυθος, λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
 αἰγλήεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
 λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
 τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῖ λάμπεται ἔσθος,
 λεπτουργές, πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι

 15 ἔνθ' ἄρ' ὄγε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους
 ἐσπέριος πέμπησι δι' οὐρανοῦ Ὠκεανόνδε.

 Χαῖρε, ἀναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε·
 ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος, κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
 ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

Μίμνη ἀείδειν
 φησὶς κοῦραι Κ
 ἀπο αἰγλή γαῖ
 κρατὸς ἀπ' ἀθαν
 αἰγλή λαμπρόση
 χρυσῆ ἀπὸ στε
 πῶ ἀν' ἀπ' Ὠκε
 εἰματα ἐσσημέν
 ζευξάμενη πάλω
 ἐσσημέναις προτε
 ἐσπερίη διχομην
 λαμπρόταται τ
 οὐρανόθεν τέκ
 τῆ ὅα ποτε Κρο
 ἣ δ' ὑποκυσσα
 ἐκπεπέδες εἶδος

 Χαῖρε, ἀνασσ
 πρόφρων, εὐπλόκ
 φρομαι ἡμιθέων
 Μουσῶν θερά

ΛΒ.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

Μήνην ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
 ἠδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διός, ἱστορες ᾠδῆς·
 ἧς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος,
 κρατὸς ἄπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
 αἴγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπητος ἀῆρ 5
 χρυσεῖο ἀπὸ στεφάνου· ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
 εὐτ' ἂν ἄπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χροῖα καλόν,
 εἴματα ἔσσαμένη τηλαυγέα, δία Σελήνη,
 ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας, αἰγλήεντας,
 ἔσσυμένως προτέρωσ' ἐλάση καλλιτρίχας ἵππους, 10
 ἔσπερήν διχόμηνος, ὅτε πλήθην μέγας ὄγμος,
 λαμπρόταταί τ' ἀνγαὶ τότε ἀεξομένης τελέθωσιν
 οὐρανόθεν· τέκνωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
 τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ·
 ἢ δ' ὑποκυσσαμένη Πανδίην γείνατο κούρην, 15
 ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

.
 Χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δία Σελήνη,
 πρόφρον, εὐπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος, κλέα φωτῶν
 ἄσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργματ' αἰδοί,
 Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων. 20

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Ἄμφι Διὸς κούρους ἐλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
 Τυνδαρίδας, Δήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
 Κάστορά θ' ἰππόδαμον, καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα·
 τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆ, ὄρος μεγάλοιο,
 5 μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφεῖ Κρονίωσι,
 σωτήρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 ὠκνπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
 χειμέρια κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
 εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
 10 ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
 πρύμνης· τὴν δ' ἀνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
 θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 ξουθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος αἶξαντες,
 αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἄελλας,
 15 κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν
 ναύταις, σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν, παύσαντο δ' οἷζυροῖο πόνοιο.

.
 Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

ΕΠΙΓ

ΚΑΙ

ΑΠΟΣΠΑ

ΕΙΣ ΟΜΗΡ

ΕΠ

ΠΡΟΣ

Αἰδεῖσθε ξενίων
 ἢ πόλιν αἰπεινῶν
 ναίετε, Σαϊδίης
 ἠβρόσιον πόνον
 ἔρμου δινήματος

ΤΗΝ ΚΥ

Αἶμα πόδες με
 τῶν γὰρ καὶ θυ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΠΩΝ
ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

A.

ΠΡΟΣ ΝΕΟΤΕΙΧΕΙΣ.

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο,
οἱ πόλιν αἰπεινήν, Κύμης ἐριώπιδα κούρην,
ναῖστε, Σαιδήνης πόδα νεῖατον ὑψικόμοιο,
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθοῦ ποταμοῖο,
Ἔρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκτο Ζεὺς.

B.

ΕΙΣ

ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΨΩΝ.

Αἶψα πόδες με φέροισιν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μήτις ἀρίστη.

Γ.

ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

Χαλκή παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
 ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέη, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
 ἠέλιός τ' ἀνιῶν φαίνη, λαμπρὴ τε σελήνη,
 καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζη δὲ θάλασσα.
 5 αὐτῷ τῆδε μένουσα πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ,
 ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῆδε τέθραπται.

Δ.

ΠΡΟΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

Οἴη μ' αἴση δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
 νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων!
 ἦν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
 λαοὶ Φοίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
 5 ὀπλότεροι, μυχροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
 Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα, ποντοτίνακτον,
 ἦντε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος.
 ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
 ἠθέλετήν κληῖσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν.
 10 οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὄπα, φῆμιν αἰοιδῆς,
 ἀφραδίη. τῶν μὲν τε παθῶν τις φράσσεται αὐτίς,
 ὃ σφιν ὄνειδείησιν ἔμὸν διεμήσατο πότμον.
 κῆρα δ' ἐγώ, τὴν μοι θεὸς ὤπασε γενομένῳ περ,
 τλήσομαι, ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ.
 15 οὐδέ τί μοι φίλα γυνῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
 Κύμης ὀρμαίνουσι, μέγας δὲ με θυμὸς ἐπείγει
 δῆμον ἐς ἀλλοδαπὸν ἵεναι, ὀλίγον περ ἔοντα.

Ε.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΝ.

Θεστορίδη, θνητοῖσιν ἀνώϊστων πολέων περ,
οὐδὲν ἀφρασιότερον πέλεται νόον ἀνθρώποισιν.

ΣΤ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

Κλυθι, Ποσειδαον μεγαλοσθενές, ἐννοσίγαιε,
εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ζαθέου Ἐλικῶνος.
δὸς δ' οὔρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
ναύτης, οἱ νηὸς προμποὶ ἠδ' ἄρχοι ἔασιν.
δὸς δ' ἐς ὑπωρείην ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὀσίων τε κυρῆσαι·
φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας,
ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον, ξενίην τε τράπεζαν.

5

Ζ.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

Πότνια γῆ, πάνδωρε, δότεира μελίφρονος ὄλβου,
ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὐοχθὸς ἐτύχθης,
τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τροχηῖ, οἷς ἐχολώθης.

Η.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι Ἄτῃ,
 πτωκάσιν αἰθυίησι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
 αἰδεῖσθε ξενίῳ Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
 δεινὴ γὰρ μέγιστος ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτῃται.

Θ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ.

Ὑμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθῶν·
 ἀλλ' ἔτι νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ὑμῖν.

Ι.

ΕΙΣ ΠΕΥΚΗΝ.

Ἄλλη τίς σευ, πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἴησιν
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἠνεμοέσσης.
 ἔνθα σίδηρος Ἄρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
 ἔσσεται, εὐτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.

ΙΑ.

ΠΡΟΣ
ΓΛΑΥΚΟΝ ΤΟΝ ΑΙΠΟΛΟΝ.

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίοπτα, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
 πρῶτον μὲν κινὴ δεῖπνον ἐπ' ἀνλείησι θύρησιν
 δοῦναι· ὡς γὰρ ἄμεινον. ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
 ἀνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.

ΙΒ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩΙ.

Κλυθί μοι εὐχομένω, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
 τήνδε νέων μὲν ἀνήρασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·
 ἢ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
 ὧν οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

ΙΓ.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΟΡΩΝ.

Ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος,
 ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
 χρήματα δ' αὖξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες,
 ἤμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος λαοῖσιν ὄρασθαι·
 αἰθρομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.
 [ἤματι χειμερίω, ὅπότε ἂν νίφησι Κρονίων.]

Odyss. II.

Ζ

ΚΑΜΙΝΟΣ Η ΚΕΡΑΜΙΣ.

- Εἰ μοι δώσετε μισθόν, ἀείσω, ὧ̄ κεραμῆες·
 δεῦρ' ἄγ', Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου·
 εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κανάστρα,
 φρουχθῆναί τε καλῶς, καὶ τιμῆς ὄνον ἀρέσθαι,
 5 πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγνυαῖς,
 πολλὰ δὲ κερδοῖναι· ἡμῖν δὲ δῆ, ὡς σφιν ἀεῖσαι.
 ἦν δ' ἐπ' ἀναιδεῖην τρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε,
 συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνω δηλητῆρας,
 Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβετον ἠδὲ Σα-
 βάκην,
- 10 Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῆδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζοι.
 πέρθε πύρ' αἴθουσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
 πᾶσα κνηθεῖη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
 ὡς γνάθος ἰππεῖη βρύνκει, βρύνκοι δὲ κάμινος,
 πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμῆια λεπτὰ ποιῶσα.
- 15 δεῦρο καὶ Ἥελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
 ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
 δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
 οἳ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλοντο·
 τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος.
- 20 αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά·
 γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
 ὃς δὲ χ' ὑπερκίψει, πυρὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
 φλεχθεῖη, ὡς πάντες ἐπίσταιντ' αἴσιμα ῥέζειν.

ΙΕ.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσειραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
 ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεὶ.
 αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔξεισιν
 πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
 εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἶη, 5
 κρηβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἔρποι μάζα.
 [νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν.]
 τοῦ παιδὸς δὲ γυνή κατὰ δίφρακα βήσεται ὕμνιν,
 ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα·
 αὐτὴ δ' ἰστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβανῖα. 10
 νεῦμαί τοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδῶν
 ἔστηκ' ἐν προθύροισι, ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἴψα
 πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνι γνιάτιδος

 Εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἑστήξομεν·
 οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἦλθομεν. 15

ΙΣΤ.

ΤΟΙΣ ΑΛΙΕΥΣΙΝ.

Ὁμηρος.

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιητορες, ἧ ὅ' ἔχομεν τι;

Ἄλιεῖς.

Ὅσσο' ἔλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσσο' οὐχ ἔλομεν, φερόμεσθα.

Ζ 2

Ὀμηροσ.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΥ ΤΑΦΟΝ.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἥρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΠΩΝ.

α. Ἐκ τοῦ Μαργίτου.

Πόλλ' ἠπίστατο ἔργα, κακῶσ δ' ἠπίστατο πάντα.

τὸν δ' οὔτ' ἄρ' σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, οὔτ' ἀροτῆρα,
οὔτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἠμάρτανε τέχνης.

Μουσάων θεράπων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

β. Ἐκ τῆς Θηβαίδος (κυκλικῆς).

Ἄργος ἄειδε, θεά, πολυδίψιον, ἔνθεν ἄνακτες

εἶματα λυγρὰ φέρων σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτη

αὐτὰρ ὁ Διογενὴς ἥρωσ, ξανθὸς Πολυνεΐκης,
πρῶτα μὲν Οἰδίποδι καλὴν παρέθηκε τράπεζαν

ἃ ἀργυρῆν Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρύσειον ἔμπλησεν καλὸν δέπτας ἠδέος οἴνου.

αὐτὰρ ὄγ' ὡς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἐοῖο
 τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ.
 αἴψα δὲ πασὶν ἐοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρᾶς
 ἀρχαλέας ἤρᾶτο· θεὸν δ' οὐ λάνθαν' Ἑρινύν· 10
 ὡς οὐ οἱ πατρῶά γ' ἐνὶ φιλότῃτι δάσαιντο,
 εἶεν δ' ἀμφοτέροισιν ἀεὶ πόλεμοί τε μάχαι τε.

ἰσχίον ὡς ἐνόησε, χαμαὶ βάλεν, εἶπέ τε μῦθον·
 ὦ μοι ἐγώ, παῖδές μοι ὄνειδείοντες ἔπεμψαν.
 εὖκτο Διὶ βασιλῆϊ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν, 15
 χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄϊδος εἶσω.

γ. Ἐκ τῶν Ἐπιγόνων.

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

δ. Ἐκ τῶν Κυπρίων (Στασίνου).

Ἦν ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' ἀνδρῶν
 βαθυστέρου πλάτος αἴης.
 Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πνικναῖς προπίδεςσιν
 σύνθετο κουφίσσαι ἀνδρῶν παμβώτορα γαῖαν,
 ῥιπίσσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο, 5
 ὄφρα κενώσειεν θανάτῳ βᾶρος· οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
 ἦρωες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὅς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν,
 οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.

. αἴψα δὲ Λυγκεὺς 10
 Τηΰγετον προσέβρινε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς·

ἀκρότατον δ' ἀνάβας διεδέσκετο νῆσον ἅπασαν
 Τρωταλίδου Πέλοπος· τάχα δ' εἶσιδε κύδιμος ἦρως
 δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης
 15 Κάστορά θ' ἰππόδαμον καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα.
 νύξε δ' ἄρ' ἄγχι σιάς τὸν Κάστορα

ε. Ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος (Δέσχεω).

Ἴλιον αἰείδω καὶ Δαρδανίην κλυτόπωλον,
 ἧς περὶ πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

Αἴας μὲν γὰρ αἶριε καὶ ἔκφερε δηϊοτῆτος
 ἦρω Πηλεΐδην, οὐδ' ἠθέλεε δῖος Ὀδυσσεύς.

5 πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες;
 καὶ κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνήρ ἀναθείη.

Πηλεΐδην δ' Ἀχιλλῆα φέρε Σκῦρόνδε θύελλα·
 ἔνθ' ὄγ' ἐς ἀργαλέον λιμέν' ἵκετο νύκτος ἐκείνης.

10 χρύσεος ἀστράπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δίκροος
 νύξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρῇ δ' ἐπέτελλε σελήνῃ.

αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
 Ἐκτορέην ἄλοχον κατάγει κοίλας ἐπὶ νῆας·
 παῖδα δ' ἐλὼν ἐκ κόλπου εὐπλοκάμοιο τιθήνης
 15 ὄψε, ποδὸς τεταγῶν, ἀπὸ πύργου· τὸν δὲ πεσόντα
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη.

ἐκ δ' ἔλειτ' Ἀνδρομάχην, ἠΰζωνον παρὰκοιτιν
 Ἐκτορος, ἦντε οἱ αὐτῶ ἀριστῆες Παναχαιῶν
 δῶκαν ἔχειν, ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρῖ.
 αὐτόν τ' Ἀγχίσαο γόνον κλυτὸν ἵπποδάμοιο,
 Αἰνεΐαν, ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
 ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

20

ς. Ἐκ τῶν Νόστων.

Ἀντίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἠβώοντα,
 γῆρας ἀποξύσασ' εἰδυίησι πραπίδεσσιν,
 φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐνὶ χρυσείοισι λέβησιν.

ζ. Ἐκ τῶν Κερκώπων.

Ἐξαπατητῆρές τ' ἦσαν καὶ ψεῦσται

η. Ἐξ ἀδήλων τινῶν ἐπῶν.

Ὡς ὀπὸτ' ἀσπάσιον ἔαρ ἦλυθε βουσὶν ἔλιξιν.

φήμη δ' ἐς στρατὸν ἦλθε

παρὸ γὰρ ἐμοὶ θάνατος

Γρουνὸν μὲν δαίοντο· μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη.

δωρήσω τρίποδα χρυσοῦατον

5

.....
χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἐρύσας

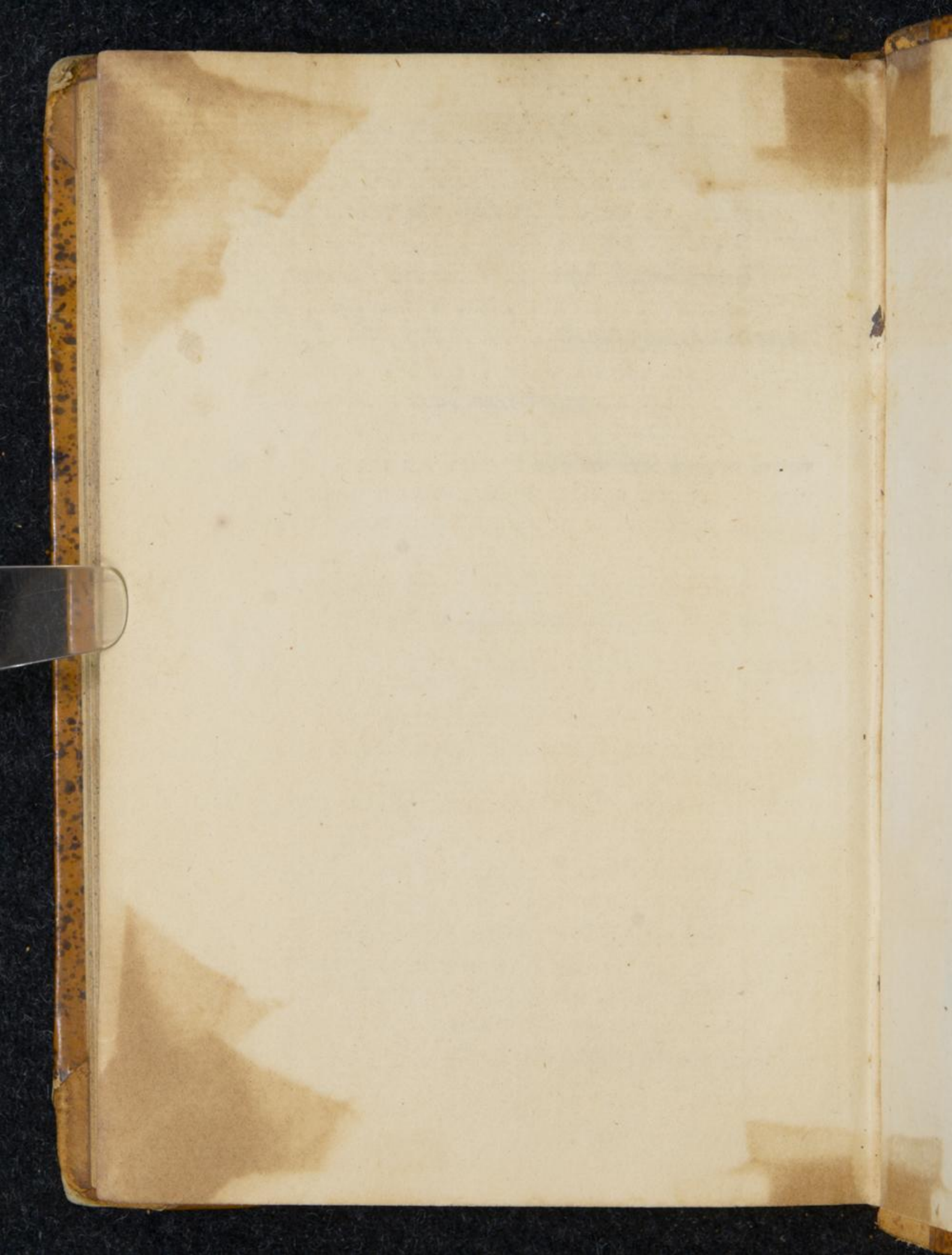
.....
..... τὰ μὲ ἀτειρεῖ χαλκῷ

.....
..... βαρύβρομα θωύσσοντες

.....
..... συρίζουσα λόγχη

10
..... ἀελλοπόδων δρόμον ἵππων

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
Light Blue	Light Cyan	Light Green	Light Yellow	Light Red	Light Magenta	White	Light Gray	Light Black
Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	Dark Gray	Black

A	1	2	3	4	5	6	M	8	9	10	11	12	13	14	15	B	17	18	19
	R	G	B				W	G		K				C	Y	M			

TIFFEN Gray Scale

© The Tiffen Company, 2007